Lietas Nr. 11181055609

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Daugavpilī 2015. gada 30. novembrī

Daugavpils tiesa
šādā sastāvā: tiesnese J. Baufale,
piedaloties prokuroram M. Gabrānam
un aizstāvjiem V. Kudiņam un J. Rozentālam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā
/pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzētā Krimināllikuma 177. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā,
/pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts Krimināllikuma 177. panta otrajā daļā un 275. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Tiesa

k o n s t a t ē j a

[1] /pers. D/ un /pers. C/ pēc iepriekšējas vienošanās personu grupā izdarīja krāpšanu šādos apstākļos.

/pers. D/ un /pers. C/ pēc iepriekšējas vienošanās personu grupā, nolūkā veikt krāpnieciskās darbības laika posmā no 2009. gada oktobra (precīzs datums izmeklēšanas gaitā nav noskaidrots) līdz 2009. gada 8. novembrim Latvijas interneta portālos un masu saziņas līdzekļos izplatīja nepatiesu informāciju par iespēju iekārtoties darbā Lielbritānijā puķu fabrikā. Vēlāk /pers. C/, realizējot kopīgo ar /pers. D/ nodomu, norādītajā periodā no 2009. gada novembra sākuma līdz 2009. gada 12. novembrim apmānīja turpmāk norādītos cietušos, un ar viltu un ļaunprātīgi izmantojot cietušo uzticēšanos, prettiesiski ieguva cietušo naudu. Proti:

1) no /pers. F/ ar ieganstu iekārtot darbā Lielbritānijā krāpnieciskā ceļā ieguva 180 latus un 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas pēc Latvijas Bankas noteiktā valūtu kursa 0,787 latu par 1 Lielbritānijas sterliņu mārciņu atbilst 173,14 latiem, kopā – 353,14 latus jeb 502,47 *euro*;

2) no /pers. H/ ar ieganstu iekārtot darbā Lielbritānijā krāpnieciskā ceļā ieguva 180 latus un 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 173,14 latiem, kopā – 353,14 latus jeb 502,47 *euro*;

3) no /pers. I/ ar ieganstu iekārtot darbā Lielbritānijā krāpnieciskā ceļā ieguva 120 latus un 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 173,14 latiem, kopā – 293,14 latus jeb 417,10 *euro*;

4) no /pers. J/ ar ieganstu iekārtot darbā Lielbritānijā krāpnieciskā ceļā ieguva 120 latus un 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 173,14 latiem, kopā – 293,14 latus jeb 417,10 *euro*;

5) no /pers. K/ ar ieganstu iekārtot darbā Lielbritānijā krāpnieciskā ceļā ieguva 200 latus un 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 173,14 latiem, kopā – 373,14 latus jeb 530,93 *euro*;

6) no /pers. L/ ar ieganstu iekārtot darbā Lielbritānijā krāpnieciskā ceļā ieguva 200 latus un 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 173,14 latiem, kopā – 373,14 latus jeb 530,93 *euro*;

7) no /pers. M/ ar ieganstu iekārtot darbā Lielbritānijā krāpnieciskā ceļā nolaupīja 300 latus jeb 426,86 *euro*;

8) no /pers. N/ ar ieganstu iekārtot darbā Lielbritānijā krāpnieciskā ceļā nolaupīja 300 latus jeb 426,86 *euro*;

9) no /pers. O/ ar ieganstu iekārtot darbā Lielbritānijā krāpnieciskā ceļā ieguva 180 latus un 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 173,14 latiem, kopā – 353,14 latus jeb 502,47 *euro*;

10) no /pers. P/ ar ieganstu iekārtot darbā Lielbritānijā krāpnieciskā ceļā ieguva 180 latus un 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 173,14 latiem, kopā – 353,14 latus jeb 502,47 *euro*;

11) no /pers. R/ ar ieganstu iekārtot darbā Lielbritānijā krāpnieciskā ceļā ieguva 180 latus un 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 173,14 latiem, kopā – 353,14 latus jeb 502,47 *euro*;

12) no /pers. S/ ar ieganstu iekārtot darbā Lielbritānijā krāpnieciskā ceļā ieguva 180 latus un 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 173,14 latiem, kopā – 353,14 latus jeb 502,47 *euro*;

13) no /pers. T/ ar ieganstu iekārtot darbā Lielbritānijā krāpnieciskā ceļā ieguva 180 latus un 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 173,14 latiem, kopā – 353,14 latus jeb 502,47 *euro*;

14) no /pers. U/ ar ieganstu iekārtot darbā Lielbritānijā krāpnieciskā ceļā ieguva 180 latus un 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 173,14 latiem, kopā – 353,14 latus jeb 502,47 *euro*;

15) no /pers. K/. ar ieganstu iekārtot darbā Lielbritānijā krāpnieciskā ceļā ieguva 180 latus un 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 173,14 latiem, kopā – 353,14 latus jeb 502,47 *euro*;

16) no /pers. V/, ar ieganstu iekārtot darbā Lielbritānijā krāpnieciskā ceļā ieguva 120 latus un 260 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 204,62 latiem, kopā – 324,62 latus jeb 461,89 *euro*;

17) no /pers. Z/ ar ieganstu iekārtot darbā Lielbritānijā krāpnieciskā ceļā ieguva 120 latus un 260 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 204,62 latiem, kopā – 324,62 latus jeb 461,89 *euro*,

bet pavisam, no norādītām personām /pers. C/ saņēma 5760,06 latus jeb 8195,83 *euro*, no kuriem daļu samaksāja /pers. A0/ par transporta pakalpojumiem un daļu, atrodoties Lielbritānijā, nodeva /pers. D/, pēc kā aizbrauca atpakaļ uz Latviju.

Vēlāk pers. D/, realizējot kopīgu ar /pers. C/ nodomu, norādītās personas izvietoja īrētos dzīvokļos, taču norādītās personas darbā neiekārtoja, un 2009. gada 12. novembrī ar daļu saņemto naudas līdzekļu izbrauca no Lielbritānijas.

Tādējādi, /pers. D/ un /pers. C/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja svešas mantas iegūšanu, ļaunprātīgi izmantojot uzticēšanos un ar viltu (krāpšana), tas ir, izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 177. panta otrajā daļā.

[2] Tiesas sēdē /pers. D/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina un liecināja, ka viņš strādāja Lielbritānijas kompānijā, iekārtoja cilvēkus darbā Lielbritānijā. Pirms izskatāmā notikuma uz Lielbritāniju bija atbraukuši vairāk nekā divi autobusi ar cilvēkiem, un visi cilvēki tika iekārtoti darbā.

Pēc tam, izmantojot internetu, viņš iepazinās ar /pers. C/, jo viņa izvietoja sludinājumu, ka kārto cilvēkus darbā Lielbritānijā vai citā valstī. /pers. D/ sazinājās ar /pers. C/, piedāvāja viņai kopīgi strādāt. Viņas loma bija atrast cilvēkus un nogādāt viņus uz Lielbritāniju, saņemt naudu par autobusu. Viņa ņēma naudu no cilvēkiem, teica, ka ņems ap 60 latiem. /pers. D/ pienākums bija iekārtot darbā cilvēkus, kuri atbrauca kopā ar /pers. C/, un nodrošināt viņus ar dzīvesvietu.

/pers. D/ atbrauca uz pilsētu *Dover*, Lielbritānijā. Satika tur autobusu ar cilvēkiem. Aizveda cilvēkus uz pilsētām *Littlehampton* un *Bognor Regis*. Izmitināja viņus. Pilsētā *Bognor Regis* /pers. D/ paņēma naudu par dzīvošanu un atdeva to mājas saimniekam. Pilsētā *Littlehampton* cilvēki paši deva naudu mājas saimniekam. /pers. D/ deva naudu un pašu kopijas mājas saimniekam cilvēku klātbūtnē. Cilvēki parakstīja līgumus par izmitināšanu un visi saņēma čeku. Pēc tam viņš atbrauca pie cilvēkiem nākamajā dienā, atveda anketas un līgumus, kurus cilvēki parakstīja, pēc tam tos atdeva ofisā.

/pers. D/ bija ieplānots atvaļinājums. Viņam bija iegādātas biļetes trīs mēnešus iepriekš pirms cilvēku atbraukšanas. Pilnībā neizdevās izpildīt savus solījumus sagadīšanās dēļ. Nebija nekāda ļauna prāta. Par cilvēku iekārtošanu darbā /pers. D/ neko nesaņēma. Vajadzēja samaksāt 100 Lielbritānijas sterliņu mārciņas par darba atļauju Lielbritānijā. Cilvēkiem vajadzēja samaksāt 100 mārciņu, lai saņemtu darba atļauju. Tā nebija maksa par /pers. D/ pakalpojumiem. Viņam bija alga, viņam maksāja procentus par katru iekārtoto personu. Darba devējs pēc tam pateica, ka daži cilvēki neko nesaprata angļu valodā, daži cilvēki bija alkohola reibuma stāvoklī.

Pēc tam /pers. D/ ar /pers. C/ mēģināja iekārtot cilvēkus citās pilsētās, daži cilvēki pateica, ka viņi nevēlas braukt, daži cilvēki aizbrauca atpakaļ uz Latviju, bet pārsvarā cilvēki saņēma darbu Lielbritānijā. Tiesas sēdē cietušie liecināja, ka atrada darbu *Bognor Regis*, tā ir maza pilsēta, tur ir divas vai trīs aģentūras, kuras var iekārtot cilvēkus darbā. /pers. D/ uzskata, ka cilvēki bija iekārtoti ar viņa aģentūras palīdzību.

Trīs vai četras dienas pirms cilvēku atbraukšanas atbrauca divi vai trīs puiši ar automašīnu, viņi bija iekārtoti darbā tajā dienā, kad atbrauca cilvēki ar autobusu. /pers. C/ atsūtīja cilvēkus un viņi uzreiz saņēma darbu.

?ietušo pieteiktās kaitējuma kompensācijas ir gatavs atmaksāt.

Tiesa atzīst /pers. D/ liecības par nepatiesām, kas dotas ar nolūku izvairīties no atbildības, jo tās ir pretrunā ar cietušo un liecinieku liecībām, lietas materiāliem to kopumā.

[3] Tiesas sēdē /pers. C/ savu vainu viņai inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā neatzina un liecināja, ka 2009. gadā viņa izvietoja sludinājumu, ka meklē darbu. Internetā viņa iepazinās ar /pers. D/. Viņš piedāvāja darbu. /pers. C/ vajadzēja sapulcināt 60 cilvēkus, lai nosūtītu viņus uz darbu Anglijā, pilsētas nosaukumu neatceras. Cilvēki tur strādātu puķu fabrikā, daži par pakotājiem, daži par šoferiem. Par šo darbu /pers. C/ varēja saņemt 200 latus. Viņa piekrita šim darbam.

Viņai vajadzēja izvietot sludinājumu, sapulcināt cilvēkus, paņemt no viņiem naudu par autobusu, par dzīvokli un par to, ka viņi tiek iekārtoti darbā. Visas naudas summas bija apspriestas. Par dzīvokli divu nedēļu depozīts bija 120 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, par to, ka cilvēki tiek iekārtoti darbā, - 100 Lielbritānijas sterliņu mārciņas. /pers. C/ piekrīta tam, ka viņai vajag sapulcināt cilvēkus un aizvest viņus, bet nepiekrita nosacījumam, ka viņai vajadzēs iekārtot šos cilvēkus darbā un būt kopā ar viņiem Anglijā.

Pēc tam /pers. C/ nolēma, ka pirms pulcināt cilvēkus, vajag pārbaudīt informāciju. /pers. D/ atsūtīja viņai dokumentu, kas apstiprināja to, ka viņš ir fabrikas darbinieks. /pers. C/ noticēja šim dokumentam. Portālā "draugi.lv" izvietoja sludinājumu, ka Anglijas pilsētā ir nepieciešami cilvēki darbam. /pers. D/ pateica viņai, ka ir vajadzīgi 3-4 cilvēki uz burkānu fabriku. Viņai uzrakstīja 2-3 puiši. Puiši pēc dažām dienām uzrakstīja, ka /pers. D/ viņus satika, izmitināja labā dzīvoklī. Pa *skype* viņi parādīja /pers. C/ savu dzīvokli. Viņi ar visu bija apmierināti. Viņi strādāja burkānu fabrikā. Viņi teica, ka /pers. D/ bija atbraucis pie viņiem ar darba līgumiem, viņi parakstīja tos un sāka strādāt. Kā pierādījumu viņi atsūtīja dokumentu, kurā bija norādītas viņu darba stundas. /pers. C/ sarunājās ar puišiem gandrīz katru dienu, viņi stāstīja, ka strādā katru dienu, saņēma naudu, dzīvoja Anglijā. Pajautāja viņiem, vai tiks atrasts darbs 60 cilvēkiem. Viņi atbildēja, ka tiks atrasts, ka /pers. D/ iekārtoja darbā ne tikai viņus, bet arī daudzus citus cilvēkus. Par to /pers. C/ stāstīja izmeklētājai Ingai Teivānei-Treinovskai, kā arī prokuroram. Inga Teivāne-Treinovska pateica, lai /pers. C/ saglabātu saraksti ar šiem puišiem, ka ar saraksti viņa varētu pierādīt puišu iekārtošanu darbā. Viņa rādīja Ingai Teivānei-Treinovskai šo saraksti.

Pēc puišu iekārtošanas burkānu fabrikā /pers. C/ izvietoja sludinājumu avīzē, portālā "one.lv". Sludinājumā viņa norādīja, ka ir nepieciešami cilvēki puķu fabrikā, norādīja savu telefona numuru. Sāka zvanīt ļoti daudz cilvēku. /pers. C/ satikās ar viņiem Krāslavā, Rēzeknē, Daugavpilī, Rīgā. Katram bija /pers. D/ telefona numurs un to puišu *skype* adrese, kuri jau bija iekārtoti burkānu fabrikā. /pers. C/ jautāja, vai viņa pirmo reizi strādā ar /pers. D/, viņa atbildēja, ka nē, jo līdz šim viņa iekārtoja darbā trīs cilvēkus.

Visu laiku /pers. C/ sazinājās ar /pers. D/. Viņš nebija apmierināts ar to kā strādāja /pers. C/, kā arī viņš nebija apmierināts ar sapulcināto cilvēku skaitu. Savas grūtniecības dēļ /pers. C/ sapulcināja tikai 25 cilvēkus, bet vajadzēja sapulcināt 60. Visus cilvēkus /pers. C/ tagad jau neatceras, brauca /pers. AE/ māsa, kura neko nemaksāja, jo viņa par to bija vienojusies ar /pers. D/. Vēl bija trīs cilvēki, kuri brauca pirms pamatgrupas, viņi arī neko nemaksāja. /pers. D/ pateica, ka cenas uz autobusu tiks paceltas, bet šiem cilvēkiem, kuri neko nemaksāja, vajadzēs atdot šo naudu no darba algas. /pers. C/ vajadzēja pārskaitīt naudu /pers. D/ sievai /pers. AF/ par autobusu 1200 latus un 2400 latus atdot šoferim. Kad cilvēki sāka pulcēties, /pers. C/ piezvanīja šoferis, pateica, ka viņš ir no /pers. D/, ka autobuss maksā vairāk par 3000 latu, ka vajag nosūtīt viņam naudu kā depozītu. /pers. C/ sāka vākt šo naudu. Viņa sāka zvanīt cilvēkiem, teikt, ka no katra vajag 60 latus. Viņa nevarēja saņemt naudu no cilvēkiem, kas bija Rīgā, viņa vāca naudu no tiem, kas bija Daugavpilī. No Daugavpils arī ne visi samaksāja naudu, daži samaksāja tikai autobusā. Tika savākti 1200 latu. Nauda tika pārskaitīta uz /pers. AF/ kontu.

Izbraucot ar autobusu uz Angliju, pirmie cilvēki iekāpa autobusā Daugavpilī, pie kafejnīcas "Ali Baba", pēc tam iekāpa cilvēki Rīgā, pie kafejnīcas "Lido". /pers. C/ pienākums bija pavadīt cilvēkus. Anglijā viņi satikās ar /pers. D/. /pers. C/ vajadzēja savākt naudu. Viņai līdzi bija bloknots, kurā cilvēki pierakstīja, ka viņi nodod naudu, pierakstīja naudas summu un to, cik bija nodots par autobusu. Aptuveni 10 cilvēki nodeva naudu tikai par depozītu, viņi brauca kredītā, bija parādā /pers. D/. Pēc algas viņiem vajadzēja atdot naudu. /pers. D/ bija neapmierināts ar to, ka atbrauca tikai 25 cilvēki, nevis 60, bez tam šo cilvēku starpā bija kreditori. Puse no cietušajiem redzēja, ka /pers. C/ nodeva naudu /pers. D/ ar bloknotu. /pers. C/ pateica /pers. D/, ka savus pienākumus izpildīja, viņš apsolīja, ka 200 latus pārskaitīs uz /pers. C/ kontu. /pers. C/ aizbrauca ar to pašu autobusu atpakaļ uz Latviju.

Viņai izlādējās mobilais telefons, ielādēt to nevarēja, tāpēc no sākuma neatbildēja uz cietušo zvaniem. Kad viņa atbrauca Latvijā, tad pieslēdza lādēšanas ierīci pie sava mobilā telefona. Uz telefonu saņēma īsziņas par to, ka viņai zvanīja cilvēki. /pers. C/ pārzvanīja šiem cilvēkiem, viņi pateica, ka /pers. D/ atnesa darba līgumus. Pēc tam viņa vēl piezvanīja vakarā. Pajautāja, ar ko nodarbojas cilvēki. Daži bija aizgājuši uz veikalu, daži pastaigājās.

Kad /pers. C/atbrauca uz Latviju, viņai sāka zvanīt cilvēki, kurus viņa atveda uz Angliju. Pusei viņa zvanīja, pusei sūtīja īsziņas. Viņi pateica, ka ir piekrāpti. Anglijā bija 20 cilvēki bez darba. /pers. C/ arī nebija naudas, viņa atbrauca bez naudas, dzīvoja īrētajā dzīvoklī. Sāka skaidrot, kur ir /pers. D/, /pers. AE/ pateica viņai, ka /pers. D/ nokļuva avārijā, ka kaut kas nav kārtībā ar automašīnu. /pers. C/ pārzvanīja cilvēkiem, nodeva viņiem informāciju, ka /pers. D/ nokļuva avārijā. Cilvēki pateica, ka 2-3 dienas uzgaidīs, ja darbs neparādīsies, tad viņi zvanīs /pers. C/.

Pēc kāda laika /pers. C/ piezvanīja /pers. AF/ un pateica, ka /pers. D/ ir Latvijā, neko viņai nestāsta. /pers. C/ sāka zvanīt cietušo radinieki. /pers. C/ aizņēmās naudu no draudzenes /vārds/. /pers. C/ sūtīja naudu tiem cilvēkiem, kuri zvanīja. Pēc tam viņa deva naudu visiem, kas bija atnācis pie viņas.

/pers. C/ liecības daļā par viņas rīcību un lomu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pretrunā ar tiesas izmeklēšanas laikā pārbaudītajiem pierādījumiem to kopumā, tāpēc tiesa atzīst /pers. C/ liecības par nepatiesām, kas dotas ar nolūku izvairīties no apsūdzības.

[4] Kaut gan apsūdzētie savu vainu viņiem inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā faktiski neatzina, viņu vaina sprieduma aprakstošajā daļā norādītā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta ar cietušo un liecinieku liecībām, rakstveida pierādījumiem to kopumā.

[4.1] Cietusī/pers. F/, kuras liecības tika nolasītas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu, pirmstiesas izmeklēšanā

liecināja, ka 2009. gada 6. novembrī internetā, kur bija ievietots sludinājums, iepazinās ar /pers. C/. Sludinājumā bija norādīts /pers. C/ telefons un paziņots, ka tiek meklēti cilvēki darbam Anglijā – ziedu fabrikā. Tāpat tika norādītas naudas summas – 120 latu par autobusu, 60 latu par iekārtošanu darbā ārzemēs, 100 Lielbritānijas sterliņu mārciņas par dokumentu reģistrēšanu, stājoties darbā, 120 Lielbritānijas sterliņu mārciņas par vienu nedēļu dzīvošanu Anglijā un par depozītu, 40 Lielbritānijas sterliņu mārciņas par ēdināšanu. /pers. F/ pa mobilo telefonu pajautāja /pers. C/, vai ir drošs darba piedāvājums un kādi dokumenti tiks formēti, uz ko /pers. C/ atbildēja, ka viss ir kārtībā un ka nekādus dokumentus šeit Latvijā formēt nevajag, formēšana notiks Anglijā.

Ar /pers. C//pers. F/sazinājās pa telefonu un internetu. /pers. C/ pateica, ka vajag samaksāt par autobusu un 60 latus par iekārtošanu darbā. /pers. F/ piekrita samaksāt tikai pusi naudas, uz ko /pers. C/ pateica, ka ir jāsamaksā pilnīgi visa nauda. Tad /pers. F/sāka atteikties braukt uz Angliju, un /pers. C/ piekrita, lai /pers. F/ samaksātu vismaz daļu naudas. /pers. F/ pateica /pers. C/, ka vispirms grib tikties ar viņu, uz ko /pers. C/ aizbildinājās, ka viņai nav laika, un /pers. F/ jābūt 2009. gada 8. novembrī, pulksten 9.00 autobusā, kurš atradīsies pie kafejnīcas "Ali Baba" Kandavas ielā, Daugavpilī.

/pers. C/, lasot cilvēkus braucienam uz Angliju, par /pers. D/ neko nebija stāstījusi. Kad viņi jau bija Anglijā, autobusā no /pers. C/ cietušie uzzināja par /pers. D/, kuram pieder Anglijā fabrikas. 2009. gada 8. novembrī, iekāpjot autobusā, /pers. F/ iedeva /pers. C/ 180 latus, tajā skaitā 120 latus par autobusu un 60 latus par iekārtošanu darbā Anglijā. /pers. C/ nedeva /pers. F/ nekādus dokumentus, kvītis. Viņi vienojās, ka pārējo naudu /pers. F/ samaksās vēlāk, kad iebrauks Anglijā. Ar /pers. C/ kopā vēl brauca divas draudzenes, abas vārdā /vārds/. /pers. C/ arī no pārējiem cilvēkiem vāca naudu. Uz Angliju pavisam brauca 28 pasažieri, divas /vārds/ un /pers. C/. Visi šie cilvēki tāpat kā /pers. F/ noticēja /pers. C/ par darba piedāvājumu ārzemēs. /pers. C/ autobusā solīja, ka visiem darbs ārzemēs būs, lai neuztrauktos. Viņa teica, ka cilvēkus jau sūtījusi uz Angliju ne pirmo reizi, un visi cilvēki strādā.

2009. gada 10. novembrī, ap pusdienām /pers. F/ un citi pasažieri ar autobusu atbrauca uz Angliju uz pilsētu *Littlehampton*. Braucot līdz šai pilsētai, /pers. C/ no cilvēkiem jau lasīja naudu, viņai palīdzēja abas /vārds/. /pers. C/ paņēma no /pers. F/ vēl 100 Lielbritānijas sterliņu mārciņas par dokumentu reģistrēšanu, iestājoties darbā, un 120 Lielbritānijas sterliņu mārciņas par dzīvošanu un depozītu. Novembra sākumā AS „Sweed Banka" valūtas apmaiņas kantorī 1 sterliņu mārciņa bija 0,8015, par 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņām /pers. F/ samaksāja 176 latus.

Atbraucot uz pilsētu *Littlehampton*, autobusā iekāpa jauns vīrietis, kā vēlāk noskaidrojās /pers. D/, kurš pateica, ka tālāk visus iekārtos pa dzīvesvietām un iekārtos darbā. /pers. F/ pati neredzēja, vai /pers. C/ iedeva kādu naudu /pers. D/, bet /pers. C/ vēlāk bija teikusi /pers. F/, ka visu naudu atdeva /pers. D/. Kad /pers. D/iekāpa autobusā, visi cilvēki sāka jautāt, kad viņi sāks strādāt, un /pers. D/ atbildēja, pirms tam pasmejoties, tas izlikās tā nedaudz dīvaini, kaut vai tagad. Viena sieviete no autobusa bija neapmierināta ar to, ka vajadzēja maksāt 100 Lielbritānijas sterliņu mārciņas pašam /pers. D/, bet nevis par dokumentu noformēšanu. /pers. C/ sāka ar šo sievieti strīdēties un tad pateica, ka par dokumentu noformēšanu visiem vēl vajadzēs maksāt. /pers. C/ un /pers. D/ izkāpa no autobusa un kaut ko pārrunāja. Autobusā iekāpa /pers. C/, bet /pers. D/ ar automašīnu nolēma braukt pa priekšu. /pers. C/ paziņoja, ka visus tagad izmitinās pa dzīvesvietām. Viņi brauca pa dažādām pilsētām, un /pers. D/ cilvēkus nelielās grupiņās izmitināja pa kopmītnēm. /pers. F/ bija pati pēdējā grupiņā ap 11 cilvēkiem. Tad, pārrunājot personīgi ar /pers. D/, /pers. F/ uzzināja, ka autobuss maksāja kaut kur ap 70 latiem, bet pārējā nauda 50 lati bija par iekārtošanu darbā. /pers. F/ saprata, ka šo pārējo naudu 50 latus un 10 latus /vārds/ paņēma sev. Tajā pašā dienā /pers. F/ bija iedoti kaut kādi papīri angļu valodā, kā viņa saprata - par kopmītnes dzīvošanu, un visiem vajadzēja parakstīties. Visi parakstījās, un /pers. D/ pateica, ka atbrauks pie viņiem nākošajā dienā ar līgumiem, lai varētu sākt strādāt. Viņi paņēma /vārds/ mobilā telefona numuru.

Nākošajā dienā pie viņiem neviens neatbrauca, cilvēki sāka zvanīt gan /pers. C/, gan /pers. D/. /pers. D/ telefons bija izslēgts, bet /pers. C/ pati nezināja, kur ir /vārds/, jo viņa uzreiz aizbrauca uz Latviju. Vairākas dienas zvanot, /pers. F/ uzzināja, ka /vārds/ jau ir Latvijā un ka viņš nemaz netaisījās iekārtot cilvēkus darbā. Cilvēkiem sākās panika, jo visi saprata, ka pret viņiem notika krāpšana, un nekādā darbā viņus nemaz netaisījās iekārtot. Tā kā /pers. F/ draugs nopirka atpakaļ biļeti uz mājām, viņa atgriezās Latvijā. Pārējie cilvēki palika, jo viņiem nebija naudas atgriezties. /pers. F/ ir zināms, ka cilvēki saviem spēkiem tur Anglijā sāka paši meklēt darbu.

Ar krāpšanu /pers. F/ tika nodarīts materiāls zaudējums 180 latu un 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 176 latiem. Atbraucot uz Latviju, /pers. F/ vairākkārt sazinājās ar /pers. C/ un pieprasīja, lai viņa atdotu naudu. /pers. C/ iedeva /pers. F/ daļu naudas - 180 latus - un pateica, lai pārējo naudu /pers. F/ prasa no /pers. D/, kaut gan /pers. F/ visu naudu bija devusi /pers. C/. /pers. F/ lūdza piedzīt no vainīgām personām naudas summu 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, jeb 176 latus, vainīgās personas saukt pie kriminālatbildības.

No mājas īpašnieka Anglijā, kur /pers. F/ bija izmitināta, viņa uzzināja, ka par viņas izmitināšanu /pers. D/ bija samaksājis 40 Lielbritānijas sterliņu mārciņas. Vēl kopā ar viņu vienā istabiņā dzīvoja sieviete, kura stāstīja, ka viņa dzīvo tur jau četras nedēļas, un /pers. D/ arī viņai nebija devis darbu. Šī sieviete paskaidroja, ka arī par iekārtošanu darbā /pers. D/ bija paņēmis 100 Lielbritānijas sterliņu mārciņas. Nopratināšanas protokolam /pers. F/ pievienoja klāt sludinājumu internetā, mājas lapā www.one.lv (lietas 1. sējuma 9.-13. lapa).

Tiesas sēdē 2011. gada 11. maijā cietusī /pers. F/ liecināja, ka bija darba meklējumos, internetā atrada sludinājumu, kurā izlasīja, ka tiek piedāvāts darbs Lielbritānijā puķu fabrikā, darba alga 200-300 sterliņu mārciņas nedēļā. Bija jāapmaksā ceļš, par iekārtošanu darbā un citus izdevumus. /pers. F/ piezvanīja uz norādīto telefona numuru. Bija salasīti 27-28 cilvēki, kuri brauks. Kad viņi atbrauca uz Angliju, /pers. C/ aizbrauca, /pers. D/ ievietoja cilvēkus kaut kādā mājā un visi tur palika. Vēlāk viņš atveda dokumentus par iekārtošanu darbā, apsolīja atbraukt nākošajā dienā, /pers. F/ un citi cietušie gaidīja /uzvārds/, bet viņš vispār pazuda, darbs netika piedāvāts. Pēc laika sāka staigāt apkārt, uzzināja, ka tādas fabrikas sen nav, sāka patstāvīgi meklēt darbu. Kad /pers. F/atbrauca uz Latviju, /pers. C/ atdeva viņai naudu 180 latus, kurus /pers. F/ samaksāja /pers. C/, braucot uz Angliju, tajā skaitā 120 latus par autobusu. Bez tam, braucot uz Angliju, /pers. F/ iedeva /pers. C/ 220 sterliņu mārciņas, tajā skaitā 100 sterliņu mārciņas par iekārtošanu darbā un 120 sterliņu mārciņas par dzīvesvietas īri. Darbu solīja gan /pers. C/, gan /pers. D/. Tomēr darbs viņiem tā arī nebija nodrošināts, apmēram pēc nedēļas cietusī uzzināja, ka tādas fabrikas nav, un citus darba variantus viņai neviens nepiedāvāja. Cietusī norāda, ka /pers. C/ ar viņu ir norēķinājusies, parādā palika tikai /pers. D/. Uztur kaitējuma kompensāciju 176 latu apmērā (lietas 3. sējuma 149.-160. lapa).

[4.2] Cietušais/pers. H/, kura liecības pirmstiesas izmeklēšanā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu tika nolasītas tiesas sēdē, pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2009. gada 4. novembrī interneta portālā www.reklama.lv atrada sludinājumu, kurā piedāvāja darbu Lielbritānijā. Sludinājumā bija uzrādīts tālruņa numurs 20050033, uz kuru /pers. H/ piezvanīja un runāja ar sievieti, kura stādījās priekšā kā /vārds C/. Viņa teica, ka darbs saistīts ar puķu pakošanu, sāks strādāt, kad visi aizbrauks uz Angliju. Tad /vārds C/ teica, ka jāsazvana vīrietis vārdā /vārds D/, kurš bija Anglijā, viņš teica, ka viņš tur strādā. /pers. H/ jautāja, kas tā par fabriku, viņa teica ka neteiks, ka it kā aizbrauks bez viņas un tas viņiem nav izdevīgi. /pers. H/ sazvanīja/vārds D/pa tel. /numurs/, jautāja, kas un kā būs, vai darba līgums būs, /vārds D/ teica, ka līgumu noslēgs Anglijā, nosauca fabriku „Necral wait food", teica, ka tā ir ziedu fabrika. Vairs ar /vārds D/ nezvanījās pirms braukšanas. Pirmajā sazvanīšanās reizē /vārds C/ pateica, ka jāmaksā caur pārskaitījumu uz viņas kontu 120 latus par ceļa izdevumiem uz Angliju, tas ir, par autobusu, norunāts, ka 2009. gada 8. novembrī ir izbraukšana no Rīgas, Krasta ielā pie „Lido". Pēc tam viņa pateica, ka 60 latus būs jāiedod viņai autobusā par viņas darbu, ka viņa visu saorganizējusi - cilvēkus un autobusu, tad teica, ka jāmaksā būs par dzīvošanu 100 sterliņu mārciņas /vārds D/ un 120 sterliņu mārciņas depozīts par māju, tas paredzēts /vārds D/. Tajā pašā dienā, tas, 2009. gada 4. novembrī /pers. H/ pārskaitīja /pers. C/ naudu par viņas darbu un par ceļu 120 latus, ko apliecina kases ieņēmumu orderis Nr. 12. Savus dzimšanas datus un konta numuru /pers. C/ atsūtīja īsziņā. /pers. H/ tas nelikās aizdomīgi, un viņš uzticējās /pers. C/.

2009. gada 8. novembrī /pers. H/ devās uz norunāto vietu Krasta ielā, Rīgā, uz autobusu. Atbrauca autobuss, tajā bija vēl cilvēki, kopā autobusā bija 28 cilvēki, bija pati /pers. C/. Devās ceļā, tad viņa no visiem ņēma 60 latus par viņas pakalpojumiem, pretī nekāda kvīts netika izdota, viņa savā blociņā ierakstīja katra vārdu, uzvārdu un, ka nauda iedota. Kad jau nobrauca no prāmja Anglijā, tur viņus gaidīja /vārds D/, tur /pers. H/ maksāja 220 sterliņu mārciņas /vārds C/, nauda bija domāta /vārds D/ par dzīvošanu, visi šo naudu deva un maisiņā salika, /vārds C/ to nodeva /vārds D/ turpat. Kvīts netika iedota un nekādi rakstiski līgumi nebija noformēti ne Latvijā, ne Anglijā. Pēc tam autobusa pasažierus sadalīja uz pusēm, jo vienā pilsētā nebija tik daudz dzīvesvietu. /pers. H/ aizbrauca uz *Bognor Regis*, otro grupu - uz blakus pilsētu. Viņus izmitināja mājā, tur jau bija citi viesstrādnieki, kas

tur dzīvoja. Tajā pašā dienā atbrauca /vārds D/, atveda vēl divus cilvēkus. /vārds D/ teica, ka atbrauks un tad kopā ar viņu būs jādodas pie darba devēja uz ziedu fabriku.

Nākošajā dienā /vārds D/ neatbrauca, sazvanīt viņu /pers. H/ nevarēja. Sazvanīja /vārds/, viņa teica, ka /vārds/ nevarot atbildēt, tad teica, ka viņš it kā iekļuvis avārijā, un vēl teica, ka steidzīgi viņam bija jāatgriežas Latvijā, bija visādas atrunas. Tad /pers. H/sāka interesēties par darbu, uzzināja no vietējās aģentūras, ka tādas ziedu fabrikas nemaz nav, /vārds D/ neviens nepazina. Tad /pers. H/saprata, ka ir apkrāpts. Vēl uzzināja, ka par dzīvošanu ir samaksāts tikai par trīs dienām, depozīti nebija samaksāti. /vārds D/ bija pazudis ar visu naudu, to pateica kāds no līdzbraucējiem. Tad pēc visa, tā kā darba tur nebija, arī līdzi bija maz naudas, /pers. H/ nolēma braukt mājās uz Latviju. 2009. gada 27. novembrī viņš atlidoja uz Latviju. Pēc notikušā viņš nebija sazinājies ar /vārds C/ un /vārds D/ viņi arī nav zvanījuši.

/pers. H/ norāda, ka viņam nodarīts materiālais zaudējums un izkrāpta nauda 350 latu apmērā. Viņš ir maksājis par neko un /pers. C/ un /pers. D/ solītais dzīvē nav bijis realizēts. /vārds C/ un /vārds D/ nelikumīgi ieguva naudu. /pers. H/ lūdza, lai viņam atmaksā summu, ko izkrāpa (lietas 1. sējuma 96.-97. lapa).

[4.3] Cietušais/pers. I/ liecināja, ka 2009. gada novembrī ieraudzīja sludinājumu, kurā tika piedāvāts darbs Anglijas puķu fabrikā. Viņš piezvanīja uz sludinājumā norādīto telefona numuru. Sarunāja tikšanos ar /pers. C/ un satikās ar viņu. Viņa pastāstīja, ka kopā ar /pers. D/ nodarbojas ar cilvēku nosūtīšanu uz Angliju un viņu iekārtošanu darbā. /pers. C/ teica, ka tā nav pirmā cilvēku grupa, ka viņa un /pers. D/ jau iepriekš nodarbojās ar cilvēku iekārtošanu darbā Anglijā. Ja /pers. C/ būtu teikusi, ka nekad neorganizēja cilvēku nosūtīšanu uz darbu Anglijā, cietušais neaizbrauktu uz turieni. /pers. C/ apsolīja mājokli un darbu jau nākamajā dienā. Darba algas apmērs arī tika atrunāts, bet precīzu apmēru cietušais neatceras.

Sapulcējās cilvēku grupa, un viņi kopā ar /pers. C/ ar autobusu aizbrauca uz Angliju. Anglijā viņus satika /pers. D/. No katra cilvēka viņam bija savākta nauda, arī pirms braukšanas viņi maksāja /pers. C/, precīzas summas cietušais neatceras. Cilvēkus izmitināja dažādos dzīvokļos, dažādās pilsētās. No sākuma solīja, ka visi būs izmitināti kopā. Pēc izmitināšanas tika pateikts, ka tiek formēti dokumenti iekārtošanai darbā. Pēc vienas dienas /pers. D/ pazuda. Cietušais un citi cilvēki mēģināja ar viņu sazināties, bet viņš neatbildēja. Pēc tam /pers. D/ pateica, ka viņš izpildīja savu solījumu – atveda cilvēkus uz Angliju, lai tie iekārtotos darbā, bet tālāk viņiem jārīkojas kā viņi paši vēlas. Cietušais un vēl četri cilvēki palika, pārējie aizbrauca, kāds aizbrauca mājās, kāds citās pilsētās. Daži palika par bezpajumtniekiem. Izrādījās, ka mājoklis ir apmaksāts tikai par dažām dienām, kaut gan bija apsolīts, ka mājoklis būs apmaksāts par divām nedēļām. Puķu fabriku, kurā solīja iekārtot darbā, cietušais neatrada.

Cietušais pilnīgi uzturēja pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kuras bija nolasītās tiesas sēdē, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501. panta 2. punktu, un kurās viņš norādīja, ka pirms brauciena viņš un viņa sieva samaksāja /pers. C/ 120 latus katrs par viņas pakalpojumiem un autobusu. Autobusā viņš samaksāja vēl 100 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 81 latam, kas bija domāti /pers. D/ par iekārtošanu puķu fabrikā. Tāpat /pers. C/savāca 120 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 98 latiem, par dzīvošanu Anglijā, par divām nedēļām. Tādā veidā /pers. I/ nodarīts materiālais zaudējums 120 latu un 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņu, kas atbilst 179 latiem, apmērā. Kopējais zaudējums 299 lati. Tāpat pirmstiesas izmeklēšanā viņš pieteica morālā kaitējuma kompensāciju 50 latu apmērā. Pēc notikušā /pers. C/ atsūtīja uz /pers. I/ meitas kontu 120 latus, tāpēc kaitējuma kompensācijas kopsumma ir 229 lati.

[4.4] Cietusī /pers. J/ liecināja, ka 2009. gada rudenī viņas vīrs /pers. I/ atrada sludinājumu, ka tiek organizēts brauciens ar autobusu uz Angliju, lai nogādātu un iekārtotu cilvēkus darbā puķu fabrikā, darbs bija saistīts ar puķu iepakošanu. Īsos termiņos vajadzēja organizēt šo braucienu. Vīrs piezvanīja /pers. C/, viņi satikās kafejnīcā. Cietušajai ar vīru bija jautājums, vai viņi tiks iekārtoti darbā, ņemot vērā viņu vecumu, jo līdz šim viņi sastapās ar problēmu, ka visur tiek pieņemti cilvēki līdz 40 gadiem. /pers. C/ piezvanīja /pers. D/ un pajautāja, vai būs problēmas ar vecumu. Viņš atbildēja, ka nekādu problēmu ar vecumu nebūs, ka viņus var iekārtot darbā. Vēl cietusī pajautāja /pers. C/ par pilsētu, viņa atbildēja, uz kurieni viņus aizvedīs, bet rezultātā tā bija pavisam cita pilsēta, to cietusī uzzināja, kad jau nokļuva Anglijā. Brauciens tika organizēts. Daļa cilvēku bija no Daugavpils, daļa no Rīgas. Ar autobusu viņi brauca uz Angliju. /pers. C/ stāstīja viņiem, ka jau ne pirmo reizi ved cilvēkus uz Angliju.

Autobuss iebrauca Anglijā agri no rīta, kad visi vēl gulēja, /pers. D/ apturēja autobusu un iekāpa tajā. Viņš sāka vākt no visiem naudu. Līdz šim cietusī ar vīru samaksāja /pers. C/ 120 latus katrs. Autobusā katrs samaksāja 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas. Par visu maksāja cietušās vīrs. Autobusā ne visiem bija nauda, viņi teica, ka atbrauca nopelnīt naudu, atdos to, kad nopelnīs. Cietusī bija pārsteigta ar to, ka vajadzēja nodot naudu, lai brauktu tālāk. /pers. D/ skaidroja, ka viņam vajag samaksāt par cilvēku izmitināšanu, teica, ka šī naudas summa ir par mitekli, par viņa pakalpojumiem, ka viņš iekārto cilvēkus darbā. Pēc /pers. D/ārēja izskata bija redzams, ka viņš ar kaut ko nav apmierināts, viņš daudz smēķēja, teica, ka viņam ir 36 gadi. Pēc tam viņi aizbrauca tālāk. Daļu no cilvēkiem izsēdināja pilsētā *Hampton*, daļu no cilvēkiem aizveda uz citu pilsētu. Portugālis ar minivenu aizveda cilvēkus uz viņu dzīvokļiem. No sākuma bija apsolīts, ka visi dzīvos kopā, vairāki cilvēki vienā istabā. Anglijā viņiem pateica, ka tas nav iespējams remonta dēļ, tāpēc viņi kādu laiku padzīvos viesnīcā. /pers. J/ ar vīru aizveda pašus pēdējos, jo portugālis nevarēja atrast viņiem dzīvokli, kurā viņi varētu dzīvot divatā. Rezultātā viņiem iedeva dzīvokli, no kura nebija atslēgas. Viņiem bija pateikts, ka vajag sēdēt un gaidīt, kad /pers. D/ noformēs darba līgumus.

Kad pagāja laiks, bet ar darba piedāvājumu pie viņiem neviens neatnāca, /pers. J/ vīrs sāka zvanīt /pers. D/ un /pers. C/, neviens neatbildēja. Tad pēc kāda laika /pers. I/ uzrakstīja /pers. C/ īsziņu, ka viņai nāksies atbildēt par krāpšanu un viņa atbildēs par to grupā ar /pers. D/. Tad pēc šīs īsziņas /pers. C/ sāka zvanīt un sarunāties. Trešajā dienā, kad dzīvoklī ielika slēdzeni, cietusī un viņas vīrs varēja iziet ārā. Pilsētā bija tikai viena centrālā iela, tur viņi satika vēl dažus cilvēkus no grupas, kuri pastāstīja, ka /pers. D/ bija atbraucis pie viņiem, iedeva kaut kādus dokumentus, teica, ka ar darbu vajag uzgaidīt. /pers. J/ ar citiem cilvēkiem no grupas nolēma aiziet uz policiju, bet pirms tam piezvanīt /pers. D/, viņš rupji kaut ko atbildēja un atslēdza savienojumu. Vairāk /pers. D/ar cilvēkiem nerunāja. Uz policiju viņi neaizgāja. /pers. C/ nobijās un sāka visiem zvanīt, mēģināja palīdzēt, deva telefona numurus, uz kuriem viņi varēja piezvanīt uz saņemt kaut kādu darbu, bet tas viss nebija nekas nopietns.

[4.5] Cietušais /pers. K/, kura liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu tika nolasītas tiesas sēdē, pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka viņš internetā izlasīja, ka meklē cilvēkus darbam puķu fabrikā Anglijā. Tāpat bija norādīts /pers. C/ telefons. Viņš kopā ar /pers. L/ sazvanījās ar /pers. C/, kura pateica, ka garantē, ka viņi strādās. Tā kā Daugavpilī /pers. K/nevarēja atrast darbu, viņš nolēma, ka jābrauc uz Angliju. Viņi vienojās satikties Krāslavā, kur dzīvo /pers. C/. 2009. gada 3. novembrī, ap plkst. 14.00 Krāslavā, pie veikala "Maxima" satikās ar /pers. C/. Viņa paskaidroja, ka visiem būs darbs, viņus satiks /pers. D/, kurš iekārtos cietušo rūpnīcā. /pers. C/ pateica, ka viņi brauks uz pilsētu *Wortming* un /pers. K/ un /pers. L/ varēs strādāt par iepakotājiem puķu fabrikā. /pers. L/ un /pers. K/ piekrita jebkuram darbam. /pers. K/ un /pers. L/ katrs samaksāja 120 latus par autobusu un 20 latus pirmo iemaksu par iekārtošanu darbā. /pers. C/ pateica, ka pārējo naudu savāks autobusā.

Izbraukšana bija 2009. gada 8. novembrī, pulksten 9.00 pie kafejnīcas "Ali Baba" Kandavas ielā 4, Daugavpilī. Autobusā norunātajā laikā viņus jau gaidīja /pers. C/. Autobusā bija daudz cilvēku, un visi brauca strādāt uz Angliju. Autobusā /pers. K/iedeva /pers. C/ vēl 60 latus par iekārtošanu darbā un 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas par dokumentu, līgumu noformēšanu, par divu nedēļu dzīvošanu, tāpat kaut kāda naudas summa bija domāta /pers. D/ par to, ka viņš iekārtos cilvēkus fabrikā. Uz Angliju viņi atbrauca 2009. gada 10. novembrī, kur viņu satika /pers. D/. /pers. C/ nodeva viņam aploksni ar naudu. /pers. D/ autobusā pateica, ka visi strādās, tikai ir jānoformē nepieciešamie dokumenti. /pers. D/ izmitināja visus dažādās pilsētās un dažādās istabās. /pers. K/ uzskata, ka /pers. D/ darīja to tāpēc, lai cilvēki nevarētu saskarties viens ar otru. /pers. D/ pateica, ka atnāks tuvākajā laikā, lai noformētu līgumus, dokumentus.

Pēc pāris dienām /pers. K/ un citi cietušie sāka uztraukties, ka pie viņiem nenāk /pers. D/, viņa telefons neatbildēja. /pers. C/, kuru cietušie sazvanīja, paskaidroja, ka viņa uzreiz aizbrauca, un /pers. D/ vajadzēja visus iekārtot darbā. Viņa pa telefonu apsolīja sazināties ar /pers. D/ un pateica, lai visi gaidītu. Kad jau pagāja dažas dienas, un cilvēkus jau sāka izlikt, tā kā bija samaksāta tikai daļa naudas par dzīvošanu, cietušie bez naudas, mājokļa nokļuva ārā un nezināja, ko darīt.

/pers. K/ norāda, ka uzreiz nebija vērsies policijā, jo bija Anglijā, vajadzēja kaut kādā veidā nopelnīt naudu biļetei uz Latviju, kā arī bija jāēd un kaut kā jādzīvo. Kad viņš atbrauca uz Latviju, uzreiz vērsās policijā. Krāpšanas rezultātā viņam ir nodarīts zaudējums 220 latu un 220 Lielbritānijas

sterliņu mārciņas, tas ir, 176 lati. Piesaka kaitējuma kompensāciju 376 latu apmērā (lietas 2. sējuma 52.-54. lapa).

2012. gada 29. marta tiesas sēdē cietušais /pers. K/ liecināja, ka no paziņas uzzināja telefona numuru, piezvanīja un satikās ar /pers. C/, viņa apsolīja darbu Anglijā. Atbraucot uz Angliju, cilvēkus izmitināja, solīja darbu. Pēc nedēļas cietušais uzzināja, ka nav nekāda darba un, kā uzzināja aģentūrā, tas nebija paredzēts. Pēc nedēļas cietušais tika izlikts no mājokļa. /pers. K/ samaksāja /pers. C/ un /pers. D/ naudu kopā 376 latus par viņu pakalpojumu – iekārtošanu darbā, par istabu, par ceļa izdevumiem. Viņi apsolīja darbu ziedu fabrikā iepakot ziedus, bet darba nebija. Naudu cilvēki maksāja /pers. C/, tieši /pers. D/ viņi nemaksāja. Cietušais saprata, ka ar iekārtošanu darbā nodarbojās abi apsūdzētie, jo /pers. C/ bija teikusi, ka brauc kopā ar cilvēkiem, bet tur Anglijā viņus satiks cilvēks (lietas 3. sējuma 215.-222. lapa).

[4.6] Cietušais/pers. L/, kura liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu tika nolasītas tiesas sēdē, pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2009. gada oktobrī interneta vietnē www.one.lv izlasīja sludinājumu par to, ka meklē cilvēkus darbam puķu fabrikā, Anglijā, un bija norādīts /pers. C/ mobilais telefons - /numurs/. Viņš sazvanījās ar /pers. C/, kura pateica, ka 100% būs darbs. Tā kā uz to brīdi /pers. L/ bija bezdarbnieks un viņam ļoti vajadzēja atrast jebkuru darbu, viņš piekrita satikties ar /pers. C/. Viņi vienojās pa telefonu, ka /pers. L/ atbrauks uz Krāslavu, kur viņa dzīvo, un 2009. gada 3.novembrī, plkst. 14.00 viņi satiksies pie veikala ,,Maxima" un visu pārrunās. Viņi satikās norunātajā laikā un /pers. C/ paskaidroja, ka darbā cilvēkus iekārtos /pers. D/, viņas darbs ir savākt naudu un aizvest cilvēkus uz Angliju. Viņa paskaidroja, ka agrāk jau vairākkārtīgi vadāja cilvēkus uz Angliju, un tagad visi tur strādā. Viņa piedāvāja darbu pilsētā *Worthing,* puķu fabrikā - par iepakotāju. Viņa visu stāstīja pārliecinoši, un /pers. L/ neradās aizdomas, ka viņa varētu mānīt. Viņš piekrita jebkuram darbam. Uz Krāslavu /pers. L/aizbrauca kopā ar savu draugu /pers. K/, kurš arī nolēma braukt uz Angliju. Katrs no viņiem samaksāja /pers. C/ 120 latus par autobusu un 20 latus par /pers. C/ pakalpojumu, ka viņa iekārto darbā. /pers. C/ pateica, ka izbraukšana uz Angliju notiks 2009. gada 8. novembrī, plkst. 9.00 Kandavas ielā 4, Daugavpilī, kur gaidīs autobuss.

Atnākot norunātajā laikā, viņus autobusā jau gaidīja /pers. C/ kopā ar kaut kādām draudzenēm, kuras viņu pavadīja. Autobusā /pers. L//pers. C/ iedeva vēl 60 latus, viņa paskaidroja, ka šī nauda ir par to, ka /pers. L/ iekārtos darbā. Tāpat viņa paņēma 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas par dokumentu, līgumu noformēšanu, kā arī šajā summā ietilpst nauda /pers. D/, ka viņš tālāk viņus iekārtos darbā, un tāpat nauda par dzīvošanu.

Atbraucot uz Angliju, 2009. gada 10. novembrī, vienā no pilsētām viņus satika /pers. D/, kuram /pers. C/ iedeva aploksni ar naudu. Cik bija naudas aploksnē, /pers. L/ nezina, tā kā viņa savāca naudu no visiem, kas bija autobusā. /pers. D/ izmitināja cilvēkus kaut kādās istabās un pateica, ka viņi var dzīvot divas nedēļas, bet viņus izlika pēc pāris dienām, tā kā acīmredzami /pers. D/ nesamaksāja visu naudu. /pers. D/ pateica, ka pēc pāris dienām atnāks pie /pers. L/, lai noformētu viņu darbā, un viņš uzreiz varēs strādāt. Cietušie gaidīja pāris dienas, bet pie viņiem tā arī neviens neatnāca. Zvanīja /pers. C/, /pers. D/, bet pie cietušajiem neviens neatnāca. Viņi saprata, ka viņus vienkārši apmānīja, paņemdami naudu.

/pers. L/ lūdz naudas kompensāciju - to summu, kuru /pers. C/ un /pers. D/ paņēma, tas ir, 200 latu un 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 176 latiem, kopā lūdz atdot 376 latus (lietas 2. sējuma 48.-50. lapa).

2012. gada 29. marta tiesas sēdē /pers. L/ liecināja, ka /pers. C/ samaksai par autobusu, iekārtošanu darbā bija iedoti 200 latu, sev viņa paņēma 80 latus. Autobusā /pers. C/savāca arī 220 sterliņu mārciņas par mājokli Lielbritānijā un par iekārtošanu darbā. /pers. C/ un /pers. D/ vajadzēja iekārtot /pers. L/ darbā ziedu fabrikā. Kad atbrauca Anglijā, /pers. C/ uzreiz aizbrauca atpakaļ, ar visu vajadzēja nodarboties /pers. D/, bet viņš arī pazuda. /pers. L/ paskaidroja, ka, ja viņš zinātu, ka Lielbritānijā viņam netiks uzreiz nodrošināts darbs, viņš uz turieni nebrauktu. /pers. C/ solīja, ka, atbraucot uz Lielbritāniju, uzreiz būs darbs. Uztur kaitējuma kompensāciju 376 latu apmērā (lietas 3. sējuma 215.-222. lapa).

[4.7] Cietusī/pers. M/, kuras liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu tika nolasītas tiesas sēdē, pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka apmēram 2009. gada oktobrī viņa kaut kādā laikrakstā izlasīja, ka pulcē cilvēkus strādāt puķu fabrikā, Anglijā. Laikrakstā bija norādīts /pers. C/ mobilā telefona numurs. /pers. M/ piezvanīja un uzzināja, ka viņa vāc naudu autobusam 120 latus summā. /pers. C/ paskaidroja, ka viņa agrāk iekārtoja cilvēkus Anglijā, un visi tagad strādā. /pers. M/ viņai noticēja, tā kā pati bija bez darba, bet kaut kā bija jādzīvo. Viņi satikās ar /pers. C/ pie ,,City Center" novembrī, kur viņa nodeva naudu 120 latus par autobusu. Tāpat viņas meita /vārds N/ nolēma braukt kopā ar viņu. /vārds N/ tāpat samaksāja savu naudu. /pers. C/ apsolīja, ka Anglijā darbs būs uzreiz. /pers. C/ pateica, ka viņām ir jāatnāk uz autobusu, kurš gaidīs Daugavpilī, Kandavas ielā, blakus kafejnīcai ,,Ali Baba" 2009. gada 8. novembrī, plkst. 9.00. /pers. M/ kopā ar /pers. N/ ieradās norunātajā datumā un laikā, kur viņas jau gaidīja /pers. C/. Autobusā jau bija cilvēki, kuri cerēja iegūt darbu Anglijā. Autobusā /pers. M//pers. C/ iedeva 180 latus, tāpat arī/vārds N/. /pers. C/ paskaidroja, ka dotā nauda ir domāta tam, lai viņus iekārtotu darbā, tas ir, par viņas pakalpojumu, tāpat par kaut kādu dokumentu un līgumu noformēšanu, lai strādātu.

Ar doto autobusu viņi atbrauca uz Angliju 2009. gada 10.novembrī, un vienā no pilsētām viņus satika jaunais vīrietis - /pers. D/. /pers. C/ paskaidroja, ka dotais cilvēks tālāk viņus iekārtos darbā, fabrikā, un noformēs līgumus. /pers. D/ izmitināja cilvēkus kaut kādās istabās, dažādās pilsētās un apsolīja nākošajā diena atnākt, lai noformētu dokumentus darbam. Nākošajā diena viņi sāka interesēties, kur ir /pers. D/, tā kā /pers. C/ aizbrauca ar autobusu atpakaļ uz Latviju. Cietušie zvanīja /pers. C/, tāpat /pers. D/, bet bez rezultāta. /pers. C/ mēģināja sazināties ar /pers. D/, bet viņš, acīmredzot, negribēja ar viņu runāt.

/pers. M/ uzskata, ka viņu apmānīja un nekādā darbā neiekārtoja. Lai atgrieztos Latvijā, viņai nebija naudas. Viņa ar meitu pašas mēģināja atrast kaut kādu darbu. Dotās krāpšanās rezultātā /pers. M/ nodarīts kā morāls, tā arī materiāls zaudējums 120 latus par autobusu, 180 latus par iekārtošanu darbā. Lūdza kompensāciju 300 latu apmērā (lietas 2. sējuma 75.-77. lapa).

[4.8] Cietusī/pers. N/, kuras pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu, tika nolasītas tiesas sēdē, liecināja, ka viņas māte /pers. M/ no kaut kāda laikraksta uzzināja, ka pulcē cilvēkus uz puķu fabriku Anglijā. Viņas nolēma kopā aizbraukt peļņā, tā kā Daugavpilī nevarēja atrast darbu. Laikrakstā bija norādīts /pers. C/ telefons. Piezvanot viņai, /pers. N/ un viņas māte uzzināja, ka autobusam viņa vāc 120 latus. /pers. N/ kopā ar /pers. M/ 2009. gada oktobra beigās satikās ar /pers. C/ "City Center", kur /pers. N/ nodeva savus 120 latus par autobusu. /pers. C/ apsolīja, ka darbs Anglijā būs uzreiz. Autobuss bija norunāts uz 2009. gada 8. novembri, pulksten 9.00 pie kafejnīcas "Ali Baba", Kandavas ielā, Daugavpilī. /pers. N/ ar viņas māti ieradās norunātajā laikā, kur viņas gaidīja autobuss ar /pers. C/. /pers. N/ autobusā iedeva /pers. C/ vēl 180 latus. /pers. C/ paskaidroja, ka dotā nauda būs vajadzīga dokumentu, līgumu noformēšanai, tāpat par to, ka iekārto darbā.

Ar šo autobusu viņi atbrauca uz Angliju, kur vienā no pilsētām autobusā iegāja jaunais vīrietis, kā vēlāk noskaidrojās, tas bija /pers. D/. /pers. C/ paskaidroja, ka dotais cilvēks tālāk visus iekārtos darbā, tā kā viņai bija tikai jāatved cilvēki uz Angliju un jānodod /pers. D/. /pers. D/ autobusā visiem apsolīja, ka visus iekārtos darbā uz fabriku. Dažādās pilsētās /pers. D/ izmitināja cilvēkus istabās un apsolīja nākošajā dienā atnākt, lai noformētu dokumentus, līgumus, lai cilvēki sāktu strādāt. Uz Angliju atbrauca 2009. gada 10. novembrī rītā, dienā viņus izmitināja istabās. Nākošajā dienā cietušie centās sazvanīt /pers. D/, kurš neatbildēja. Zvanīja /pers. C/, kura centās sazināties ar /pers. D/, bet viņš neatbildēja. Anglijā /pers. N/nebija nekādu līdzekļu ne dzīvošanai, ne atbraukšanai uz Latviju. Viņa pati meklēja kaut kādu darbu.

Krāpšanas rezultātā /pers. N/ ir nodarīts morāls un materiāls zaudējums - 120 latu par autobusu un 180 latus par to, ka paņēma naudu par iekārtošanu darbā Anglijā. Lūdz kompensāciju 300 latu apmērā (lietas 2. sējuma 79.-83. lapa).

[4.9] Cietušais/pers. O/, kura liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu tika nolasītas tiesas sēdē, pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2009. gada oktobra beigās interneta vietnē ,,www.one.lv" izlasīja sludinājumu par to, ka meklē cilvēkus darbam puķu fabrikā Anglijā, un bija norādīts /pers. C/ mobilā telefona numurs. /pers. O/ sazvanījās ar viņu, un viņi vienojās satikties 2009. gada 1.novembrī, ap plkst. 14.00 pie ,,City center", Daugavpilī. Kad viņi satikās, /pers. C/ paskaidroja, ka garantē to, ka Anglijā /pers. O/iekārtos darbā. Viņa pārliecināja /pers. O/, ka viņš strādās puķu fabrikā. /pers. O/ piekrita, tā kā Daugavpilī jau sen nevarēja atrast nekādu darbu. Izbraukšana bija 2009. gada 8. novembrī, pulksten 9.00 ar autobusu, kas atradās pie kafejnīcas /Nosaukums E/, Kandavas ielā 4, Daugavpilī. Autobusā atradās apmēram 30 cilvēki, kuri arī brauca strādāt uz puķu fabriku Anglijā. Autobusā /pers. C/sāka no cilvēkiem vākt naudu - pārējo naudu, tā kā 2009. gada 1.novembrī /pers. O/ viņai samaksāja 120 latus par autobusu un viņa pateica, ka pārējo naudu savāks autobusā. Autobusā viņš /pers. C/ samaksāja 60 latus par iekārtošanu darbā, un tāpat

samaksāja 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas par līgumu, dokumentu, kas nepieciešami darbam, noformēšanu Anglijā, šajā summā ietilpa /pers. D/ pakalpojums, kurš iekārtos viņus fabrikā, un tāpat maksa par mājokli par divām nedēļām. Autobusā /pers. C/paskaidroja, ka viņas uzdevums ir aizvest cilvēkus uz pilsētu *Worthing* un nodot /pers. D/, /pers. D/ viņus izmitinās istabās un iekārtos darbā.

Anglijā viņi ieradās 2009. gada 10. novembrī, dienā, kur viņus satika /pers. D/. Autobusā /pers. C/iedeva viņam aploksni ar naudu, un viņš paskaidroja, ka faktiski nākošajā dienā visi strādās. Vēlāk viņi braukāja pa dažādām pilsētām, kur /pers. D/ izmitināja cilvēkus dažādās istabās. Kādēļ viņš tā darīja, /pers. O/ nezina, bet ļoti izbrīnījās, tā kā visiem bija jāstrādā pilsētā *Worthing*, bet viņš visus izmitināja citās pilsētās, tas bija ļoti aizdomīgi. 2009. gada 11. novembrī uz /pers. O/ istabu atnāca /pers. D/ un atnesa kaut kādu anketu angļu valodā. /pers. O/ saprata, tur bija jautājumi, kur viņš vēlas strādāt, līdz cikiem, kādos apstākļos utt. /pers. O/ aizpildīja un atdeva /pers. D/. /pers. D/ pateica, ka 2009. gada 12. novembrī viņš vēlreiz atnāks pie /pers. O/, tā kā vēl ir jāaizpilda kaut kādi dokumenti, un viņš uzreiz varēs strādāt. Nākošajā dienā /pers. O/ viņu gaidīja, viņš neatnāca. Tad sāka ar viņu sazvanīties, bet /pers. D/ necēla klausuli. /pers. O/ tad piezvanīja /pers. C/, kura neko nevarēja paskaidrot un pateica, lai /pers. O/ gaidītu /pers. D/ atnākšanu. Tā /pers. O/ gaidīja apmēram nedēļu, un viņu izlika no istabas, kaut gan teica, ka ir samaksāts par divām nedēļām. /pers. O/ vēlreiz piezvanīja /pers. C/, kura pateica, ka /pers. D/ jau 2009. gada 12. novembrī ir aizlidojis atpakaļ uz Latviju. /pers. O/ uzreiz nevarēja atlidot uz Latviju, tā kā nebija nekādas naudas, un vajadzēja pašam skraidīt un meklēt kaut kādu darbu. /pers. O/ sieva atsūtīja viņam 80 latus, lai viņš kaut kā varētu noturēties. Viņš zvanīja /pers. D/, kurš lūdza nerakstīt iesniegumu policijā, tā kā /pers. O/ iekārtos darbā. Mēnesi neviens neatnāca un neiekārtoja darbā.

Nopratināšanas protokolam /pers. O/ pievienoja „Latvijas pasts" čeku, divas veidlapas par to, ka viņam bija aizsūtīta nauda. Lūdza kompensāciju uz summu 180 latus, 176 latus un 80 latus, kopā - 436 latus. /pers. C/ viņam atdeva 180 latus, tādēļ lūdz kompensāciju uz summu 256 lati (lietas 2. sējuma 56.-58. lapa).

2012. gada 29. marta tiesas sēdē cietušais /pers. O/ liecināja, ka internetā uzzināja, ka iekārto darbā Anglijā, sazvanījās ar kaut kādu /vārds/, uzzināja /pers. C/ telefona numuru, satikās, un viņa pastāstīja, kur /pers. O/ strādās un cik. Bija solīts, ka būs līgums, noformēti dokumenti. Izbraucot, /pers. C/ solīja, ka pēc ierašanās Anglijā uzreiz būs parakstīts kontrakts, un visi uzsāks darbu. /pers. C/ pārliecināja /pers. O/, ka būs darbs, stāstīja visu pārliecinoši. Autobusā /pers. O/samaksāja /pers. C/ 260 latus. Bija noteikts, ka Anglijā vajadzēs maksāt 120 Lielbritānijas sterliņu mārciņas par mājokli, 100 sterliņu mārciņas par iekārtošanu darbā. Iebraucot Anglijā, /pers. C/ savāca naudu, nodeva to /pers. D/. Viņš satika cietušos, izmitināja, deva aizpildīšanai dokumentu, tā bija vienkārša anketa, bet pēc divām dienām pazuda, kaut gan bija solīts, ka, atbraucot, uzreiz iekārtos darbā. /pers. O/ zvanīja /pers. D/, zvanīja /pers. C/, viņa pateica, ka /pers. D/ atrodas slimnīcā, cits cilvēks, kurš deva telefona numuru, pateica, ka /uzvārds D/ neatrodas slimnīcā. /pers. O/ aizbrauca uz citu pilsētu, pats meklēja darbu, pats mēģināja kaut kā tur izdzīvot, atgriezties atpakaļ. /pers. C/ atdeva /pers. O/ par autobusu 120 latus, solīja atdot pārējo naudu, bet neatdeva. Uztur kaitējuma kompensācijas pieteikumu 256 latu apmērā. Autobusā /pers. C/teica, ka jau ne pirmo reizi brauc, viss tur kārtojās labi. Jau vēlāk /pers. D/ pateica, ka redz /pers. C/ pirmo reizi, iepazinās ar viņu internetā (lietas 3. sējuma 215.-222. lapa).

[4.10] Cietusī/pers. P/, kuras liecības pirmstiesas izmeklēšanā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu tika nolasītas tiesas sēdē, pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2009. gada oktobra beigās laikrakstā "Reklāma" izlasīja sludinājumu, ka ir vajadzīgi cilvēki Anglijā uz puķu fabriku, un kurā bija norādīts /pers. C/ mobilā tālruņa numurs 20050033. /pers. P/ kopā ar paziņu /pers. R/ piezvanīja /pers. C/ un vienojās satikties 2009. gada 6. novembrī "City Center" kafejnīcā. Viņi satikās pulksten 14.00, /pers. C/ garantēja viņiem, ka darbs būs, viņa jau agrāk bija iekārtojusi cilvēkus darbā, un visi strādā. Viņa paskaidroja, ka būs mājoklis - divas mājas, kurās būs izmitināti visi cilvēki. Viņi vienojās satikties 2009. gada 7. novembrī, rītā, lai samaksātu /pers. C/ pirmo naudu – 120 latus par autobusu. Viņi pat vienojās, ka 2009. gada 8. novembrī, pulksten 9.00 izbrauc uz Angliju ar autobusu, kas atradīsies pie kafejnīcas "Ali Baba" Kandavas ielā, Daugavpilī. 2009. gada 8. novembrī, pulksten 9.00 /pers. P/ un /pers. R/ samaksāja pa 60 latiem par iekārtošanu darbā, un pārējo naudu viņi maksāja jau vēlāk.

Atbraukdami uz Angliju, tas bija 2009. gada 10. novembrī, atbrauca uz pilsētu *Dover*, stāvvietā viņus satika /pers. D/, un no visiem bija savākta pārējā nauda. /pers. C/ paņēma no /pers. P/ 100 Lielbritānijas sterliņu mārciņas /pers. D/ par iekārtošanu darbā, par dokumentu noformēšanu un 120 Lielbritānijas sterliņu mārciņas par mājokli un depozītu. Visu klātbūtnē /pers. C/ ielika naudu caurspīdīgā vākā un iedeva /pers. D/ rokās. /pers. D/ paskaidroja, ka viņš visus izmitina un visi atpūšas, nākošajā dienā, tas ir, jau 2009. gada 12. novembrī visi strādās fabrikā. Darbs puķu fabrikā iepakot puķes 5-6 dienas nedēļā, apmaksa par nedēļu 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas nedēļā uz rokām. 55 Lielbritānijas sterliņu mārciņas tiks atskaitītas par mājokli no cilvēka. Vēlāk visi aizbrauca pa pilsētām, kur viņus izmitināja. /pers. P/ aizbrauca uz pilsētu *Bognor Regis*. Kā mājokli piešķīra nelielu istabu mājā, kur tāpat dzīvoja pieci cilvēki un bērns. Istaba bija ļoti augsta, matracis uz gultas bija ļoti šausmīgā stāvoklī. 120 Lielbritānijas sterliņu mārciņas viņi samaksāja par divām nedēļām, bet vēlāk izrādījās, ka bija samaksāts tikai par nedēļu un 55 Lielbritānijas sterliņu mārciņas. /pers. P/ runāja ar īpašnieku /vārds/, kurš paskaidroja, ka /pers. D/ par visiem maksāja pa 55 Lielbritānijas sterliņu mārciņām, kurās ietilpa arī depozīts. /vārds/ nodarbojās ar nekustamo īpašumu un cilvēkus darbā neiekārtoja. Otrs vīrietis bija /vārds/, kurš ir šoferis, viņš paskaidroja, ka /pers. D/ pazīst nesen un nekādu kopīgu darīšanu viņiem nebija. Tāpat /vārds/ neiekārtoja cilvēku darbā. /vārds/ un /vārds/ paši bija ļoti pārsteigti, ka /pers. D/ tā izrīkojās ar cilvēkiem, jo sanāca, ka cilvēki domāja, ka dzīvoklis ir uz divām nedēļām kā bija solīts, bet iznāca, ka nedēļa, un /vārds/ un /vārds/ paši neveikli jūtās atvesto cilvēku priekšā, jo saprata, ka cilvēkus vienkārši piekrāpa. Cietušie paši meklēja darbu, viņiem neviens nepalīdzēja.

Sterliņu mārciņas /pers. P/ pirka 2009. gada 7. novembrī Hansabankā ar kursu 0,71, 220 sterliņu mārciņas – 156 lati. Tādā veidā /pers. P/ nodarīts zaudējums 180 latu un 156 latu, kopā – 336 latu apmērā. /pers. P/ pieteica kompensāciju uz šo summu, jo nekādu naudu viņai nav atdevuši un darbā nav iekārtojuši (lietas 2. sējuma 140.-141. lapa, 3. sējuma 4. lapa).

[4.11] Cietušais/pers. R/, kura pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības tika nolasītas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu, liecināja, ka uzreiz uzrakstīt iesniegumu policijai nebija iespējams, jo, atrodoties Anglijā, viņš palika bez eksistēšanas līdzekļiem. Iesniegumu uzrakstīja 2010. gada 10. janvārī. Tāpat nebija iespējas atbraukt uz nopratināšanu. Latvijā viņš atgriezās tikai 2010. gada marta sākumā.

Kaut kur 2009. gada oktobra beigās /pers. R/ kopā ar /pers. P/ laikrakstā "Reklāma" izlasīja sludinājumu, ka meklē cilvēkus darbam puķu fabrikā Anglijā un kur bija norādīts /pers. C/ mobilais telefons /numurs/. Viņi kopā piezvanīja, lai sīkāk uzzinātu par darbu. Tika piedāvāta tikai puķu fabrika, par citiem darbiem vispār nebija runas. Vienojās ar /pers. C/ satikties 2009. gada 6. novembrī, pulksten 14.00 "City Center" kafejnīcā. Viņš kopā ar /pers. P/ atnāca uz šo tikšanos, un viņiem /pers. C/ apgalvoja, ka darbs puķu fabrikā Anglijā būs visiem, ka viņa jau vairākkārtīgi iekārtoja cilvēkus darbā un visi cilvēki jau strādā. /pers. C/ paskaidroja, ka viņiem būs mājoklis – divas mājas, kur dzīvos visi cilvēki, kuri brauks uz Angliju. 2009. gada 7. novembrī, rītā, laiku neatceras, viņi atkal satikās "City Center", jo iepriekšējā dienā viņiem nebija līdzi naudas. /pers. R/ un /pers. P/ katrs samaksāja pa 120 latiem par autobusu.

Izbraukšana no Latvijas tika ieplānota 2009. gada 8. novembrī, pulksten 9.00 no kafejnīcas "Ali Baba", Kandavas ielā, Daugavpilī. Atnākdami nozīmētajā laikā, /pers. R/ un /pers. P/ katrs uzreiz samaksāja /pers. C/ autobusā pa 60 latiem par to, ka /pers. C/ iekārto viņus darbā. Anglijā ieradās 2009. gada 10. novembrī, līdz Anglijai autobusā tika samaksāti 100 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kā /pers. C/ paskaidroja, šī nauda ir /pers. D/, kurš tālāk iekārtos viņus darbā, par viņa pakalpojumiem. 120 Lielbritānijas sterliņu mārciņas bija nepieciešamas dokumentu, līgumu uz puķu fabriku noformēšanai, tāpat šinī summā ietilpa depozīts un mājoklis. Kad viņi atbrauca ar autobusu uz pilsētu *Dover*, stāvvietā viņus satika /pers. D/. Viņš iegāja autobusā. /pers. C/ jau salasīja no visiem naudu, ielika caurspīdīgā vāciņā un iedeva /pers. D/ rokās. /pers. D/ kaut kā pajokoja par Kanāriju salām. Tālāk viņš paskaidroja, ka viņš visus iekārtos darbā puķu fabrikā un izmitinās mājokļos. Viņš paskaidroja, ka viņi strādās puķu fabrikā par puķu iepakotājiem 5-6 dienas nedēļā, samaksa būs 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas "uz rokām". Kopējā summa par darbu būs 275 Lielbritānijas sterliņu mārciņas un 55 sterliņu mārciņas uzreiz tiks atskaitītas par dzīvokli. Vēlāk viņus aizveda un izmitināja dažādās vietās.

Kur viņus izmitināja, bija šausmīgi apstākļi, matrači un gultas bija šausmīgā stāvoklī. Viņi maksāja naudu par divām nedēļām, bet vēlāk izrādījās, ka /pers. D/ samaksāja tikai daļu no naudas, tikai par nedēļu, un tikai 55 sterliņu mārciņas. Tā kā /pers. R/ ar Irinu nedaudz pārvalda angļu valodu, viņi runāja ar mājas īpašnieku /vārds/, kurš viņiem paskaidroja, ka /pers. D/ samaksāja 55 sterliņu mārciņas, kurās ietilpa arī depozīts. /vārds/ nodarbojas ar

nekustamo īpašumu, un cilvēkus darbā neiekārto. Otrais vīrietis, ar kuru viņi sarunājās, bija /vārds/ – šoferis, viņš paskaidroja, ka /pers. D/ zina maz un nekādu kopīgu darīšanu ar viņu nevienam nebija. /vārds/ un /vārds/ bija ļoti pārsteigti, ka /pers. D/ tā izrīkojās ar cilvēkiem un samaksāja viņiem tikai par nedēļu. Kad pagāja nedēļa un viņi sāka lūgt cilvēkiem, lai viņi izvāktos, tad cilvēki sāka dumpoties, jo bija pateikts, ka mājokli piešķīra divām nedēļām. Par to, ka /pers. D/ piekrāpa cilvēkus, /vārds/ un /vārds/ jutās neveikli. Viņi saprata, ka /pers. D/ neiekārtoja cilvēkus darbā un vēl viņiem ir jāizliek cilvēki no istabām. Cietušie paši saviem spēkiem meklēja darbu, lai nopelnītu naudu atpakaļbiļetei, tāpat mājoklim un ēdamajam.

2009. gada 7. novembrī /pers. R/ ar /pers. P/ nopirka "Hansabankā" 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas ar kursu 0,71, samaksādami 156 Ls. Viņi vairākkārtīgi centās zvanīt kā /pers. C/, tā /pers. D/, bet nekādu rezultātu nebija, un viņiem naudu neviens neatdeva. Kopējais zaudējums no krāpnieciskām darbībām ir 336 lati, lūdz kompensāciju uz šo summu (lietas 2. sējuma 143.-144. lapa, 3. sējuma 5. lapa).

[4.12] Cietušais/pers. S/ liecināja, ka 2009. gada 4. novembrī viņš no /pers. U/ uzzināja /pers. C/, kura iekārtoja cilvēkus darbā Anglijā, mobilā tālruņa numuru. /pers. S/ piezvanīja, un viņa noteica viņam tikšanos "City Center", Viestura ielā, Daugavpilī. /pers. S/ satikās ar /pers. C/ pie "City Center" dienā, laiku un datumu neatceras, kur visu uzzināja par darbu Anglijā. /pers. C/ paskaidroja, ka visiem būs darbs, viņa garantēja, ka /pers. S/ strādās puķu fabrikā par iepakotāju. Lai aizbrauktu uz Angliju, /pers. S/ par autobusu bija jāsamaksā 120 latus. Par saviem pakalpojumiem viņa prasīja 60 latus. /pers. C/ paskaidroja, ka viņa pulcē cilvēkus Latvijā, sazvanās Anglijā ar partneri /pers. D/, kurš tālāk visus iekārto darbā. /pers. C/ paskaidroja, ka Anglijā viņa strādā ar /pers. D/ jau ne pirmo gadu. pastāstīja, ka viņa jau ir aizsūtījusi vairākus autobusus, visus cilvēkus iekārtojusi darbā un visi viņi tagad strādā Anglijā. Tas pār liecināja /pers. S/, kaut gan nekādas licences iekārtot cilvēkus darbā viņai nebija. Izbraukšana uz Angliju bija 2009. gada 8. novembrī, plkst.9.00 pie kafejnīcas "Ali Baba" Kandavas ielā, Daugavpilī.

Pie "City Center" /pers. S/ uzreiz iedeva /pers. C/ naudu par autobusu 120 latus. 2009. gada 8. novembrī, ieejot autobusā, viņš /pers. C/ iedeva 60 latus par viņas pakalpojumu, ka viņa iekārto darbā. Viņa paskaidroja, ka pārējo naudu viņa vāks braukšanas laikā, daļu naudas cilvēki samaksāja uzreiz, daļu Rīgā, daļu naudas maksāja pa ceļam uz Angliju. /pers. C/ naudu savāca kopā ar draudzenēm, vienu sauc Kristīne. /pers. S/ samaksāja /pers. C/ 120 Lielbritānijas sterliņu mārciņas par dzīvošanu Anglijā, par divām nedēļām, tas ir, 88 Ls. Tāpat šajā summā tika iekļauta līgumu un nepieciešamo dokumentu noformēšana. Iebraucot Anglijā, /pers. C/ paņēma no /pers. S/ 100 Lielbritānijas sterliņu mārciņas /pers. D/, tas ir, 74 latus par viņa pakalpojumu - tālāk iekārtot viņus darbā. Tādā veidā /pers. S/ /pers. C/autobusā samaksāja 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 162 latiem.

/pers. D/ izmitināja /pers. S/ kaut kādā pilsētas *Littlehampton* kopmītnēs ar sliktiem dzīvošanas apstākļiem. Izņemot /pers. S/, viņš izmitināja vēl 10 cilvēkus. Tas bija 2009. gada 10. novembrī, dienā. /pers. D/ paskaidroja /pers. S/, ka 2009. gada 11. novembrī, rītā viņš atnāks, lai noformētu dokumentus, līgumus. /pers. D/ atnāca pie /pers. S/ 2009. gada 11. novembrī, vakarā ar kaut kādām anketām angļu valodā, kur bija jāatbild uz pāris jautājumiem. /pers. D/ pateica, ka 2009. gada 12. vai 13. novembrī visi strādās fabrikā. Jau nākošajā dienā, 2009. gada 12. novembrī, kad cietušie centās sazvanīt /pers. D/, viņa telefons bija izslēgts. Pāris dienas cietušie centās sazvanīt /pers. D/, bet bez rezultātiem, telefons neatbildēja. Viņi saprata, ka viņus vienkārši apmānīja, iegūstot viņu naudu.

/pers. S/ draugs /pers. U/ varēja sazvanīt tikai /pers. C/ un uzzināt, kur ir /pers. D/, uz ko viņa atbildēja, ka viņa pati nezina, kur viņš ir, viņa nezina, kā tas sanāca, jo agrāk viņiem nebija problēmu ar cilvēku iekārtošanu. /pers. S/, vēl trīs cilvēki, kas kopā ar viņu atbrauca ar autobusu no Latvijas, skraidīja pa pilsētu un patstāvīgi meklēja darbu, jo vairāk viņiem nebija naudas, par mājokli /pers. D/ samaksāja tikai par nedēļu. Cilvēkiem, kuri atbrauca kopā ar /pers. S/, sākās panika, /pers. C/ nekā nevarēja palīdzēt. Pilsētā tāpat nekur nebija darba. /pers. S/ palūdza sievu /pers. CH/ atsūtīt viņam naudu. 2009. gada 15. novembrī /pers. S/ saņēma no sievas 100 sterliņu mārciņas, kas atbilst 84,42 latiem. Iekārtoties darbā viņam palīdzēja kaut kāda /pers. C/ draudzene vārdā /vārds/. Viņa iekārtoja /pers. S/ uz nedēļu, bet algu viņš nesaņēma. Tad viņš saprata, ka Anglijā viņam nav ko darīt. /pers. S/ palūdza sievai vēl atsūtīt viņam naudu 70 sterliņu mārciņas – 58,36 latus. Naudu saņēma 2009. gada decembra sākumā. Visu laiku viņš turpināja zvanīt /pers. C/, tā arī /pers. D/, bet viņus neviens darbā netaisījās iekārtot. Noskaidrojās, ka 2009. gada 12. novembrī /pers. D/ jau ir aizlidojis uz Latviju, kur dzīvo viņa ģimene.

Morālā zaudējuma atlīdzību /pers. S/ nepiesaka, bet lūdz piedzīt no apsūdzētajiem to naudu, kuru viņš iztērēja sakarā ar iepriekš norādīto braucienu uz Lielbritāniju, 484,78 latu apmērā.

[4.13] Cietušais/pers. T/ liecināja, ka 2009. gada oktobra beigās izlasīja interneta vietnē www.one.lv sludinājumu par to, ka /pers. C/ pulcē cilvēkus darbam puķu fabrikā Anglijā. /pers. T/ kopā ar draudzeni /pers. CJ/ piezvanīja /pers. C/, kura garantēja, ka iekārtos viņu darbā puķu fabrikā Anglijā. Citu darbu viņa nepiedāvāja. Viņa paskaidroja, ka būs jānoformē līgumi, ka viņa iekārto cilvēkus jau ne pirmo reizi un visi cilvēki strādā. Tā kā /pers. T/ nevarēja Latvijā atrast darbu, viņš piekrita braukt uz puķu fabriku Anglijā. /pers. T/ un /pers. CJ/ bija jābūt 2009. gada 8. novembrī, pulksten 12.30 uz ceļa blakus kafejnīcai "Lido" Rīgā, Krasta ielā. Autobusam bija jāierodas no Daugavpils.

/pers. T/ kopā ar /pers. CJ/ atnāca norādītajā laikā un nozīmēto vietu. Atbrauca autobuss ar cilvēkiem, cik tieši bija cilvēku, /pers. T/ apgrūtinās pateikt, bet varēja būt ap 27 cilvēkiem. Visus viņus /pers. C/ sapulcēja, lai iekārtotu darbā Anglijā, jo vēlāk autobusā viņa naudu vāca no visiem. Vēl ar /pers. C/ brauca, pavadīja viņu divas meitenes. Ieejot autobusā, /pers. T/ samaksāja 120 latus par autobusu un 60 latus /pers. C/ par iekārtošanu darbā. Tuvojoties Anglijai, /pers. C/ paņēma no /pers. T/ vēl 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas – par mājokli Anglijā par divām nedēļām, depozītu, puķu fabrikas dokumentu un līgumu noformēšanu. /pers. C/ paskaidroja /pers. T/, ka šo naudu viņa atdos /pers. D/, kurš viņus tālāk iekārtos fabrikā. No šīm 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņām 100 sterliņu mārciņas tika domātas personīgi /pers. D/ par iekārtošanu darbā.

2009. gada 10. novembrī, dienā, kad viņi jau bija Anglijā, viņu autobusā iegāja /pers. D/. /pers. D/ paskaidroja, ka visi strādās puķu fabrikā, un viņš visus izmitinās istabās. Viņš pateica, ka visus sīkumus apspriedīs ar atbraukušajiem cilvēkiem vēlāk. /pers. C/ kopā ar /pers. D/ izgāja no autobusa un kaut kādu laiku viņu nebija. Vēlāk /pers. C/iekāpa autobusā, un viņi aizbrauca pa pilsētām, kur cilvēkus izmitināja istabās. /pers. D/ pateica, ka atnāks pie /pers. T/ 2009. gada 11. novembrī un atnesīs līgumus no puķu fabrikas. Cits darbs vispār netika piedāvāts.

2009. gada 11. novembrī, dienā uz /pers. T/ un /pers. CJ/ istabu atnāca /pers. D/ un atnesa kaut kādus papīrus angļu valodā, kā saprata /pers. T/, anketu. Par ko anketa, /pers. D/ nepaskaidroja, pateica uzlikt krustiņus, ko /pers. T/ un /pers. CJ/ arī izdarīja. /pers. D/ pateica, ka 2009. gada 12. novembrī viņi jau strādās rūpnīcā un pateica, ka atnāks viņiem pakaļ. /pers. T/ un /pers. CJ/ gaidīja viņu nedēļu, bet pie viņiem neviens neatnāca. Viņi sāka zvanīt /pers. C/, kura neko nevarēja paskaidrot. Viņa pateica, ka atsūtīs /pers. T/ 30 latus un no tiem 10 latus /pers. T/ vajadzēs atdot puisim vārdā Ingus, kurš kopā ar visiem atbrauca no Latvijas strādāt puķu fabrikā. 2009. gada 17. novembrī /pers. T/ saņēma naudu 30 latus no /pers. C/, 10 latus viņš atdeva Ingum, 20 latus atstāja sev. Vairāk ne /pers. C/, ne /pers. D/ naudu viņiem nesūtīja. Cietušie uzzināja, ka /pers. D/, neiekārtodams cilvēkus darbā, jau 2009. gada 12. novembrī aizlidojis atpakaļ uz Latviju. /pers. T/ vairākas reizes centās sazināties ar /pers. D/, bet viņa telefons neatbildēja. Lai atgrieztos Latvijā, cietušajiem pašiem vajadzēja skraidīt un meklēt pagaidu darbu. Par istabām, kurās izmitināja cietušos, bija samaksāts par nedēļu, un cietušos izlika no tām. /pers. T/ un /pers. CJ/ strādāja dažādus darbus, lai pietiktu ēdamam, dzīvošanai un lai nopelnītu atpakaļbiļetei uz Latviju. Latvijā/pers. CL/ un /pers. CJ/ atgriezās 2010. gada 23. janvārī.

Krāpšanas rezultātā /pers. T/ ir nodarīts kā morālais, tā arī materiālais zaudējums. Lūdza piedzīt no vainīgām personām naudas kompensāciju 180 latus un 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 176 latiem. Kopējais zaudējums sastāda 356 latus, bet tā kā viņam atdeva 20 latus, lūdz kompensāciju 336 latu kopsummā (lietas 2. sējuma 100.-102. lapa).

[4.14] Cietušais/pers. U/ liecināja, ka 2009. gada rudenī, iespējams novembrī, paziņa pateica viņam, ka ir iespēja iekārtoties darbā puķu fabrikā Anglijā, un iedeva /pers. C/ telefona numuru. Cietušais satikās ar /pers. C/ kafejnīcā „City Center", Daugavpilī. Viņi apsprieda dažas detaļas par iekārtošanu darbā. /pers. C/ pateica, ka vajag pasteigties, jo vietu skaits ir ierobežots. Pēc nedēļas cietušais atkārtoti satikās ar /pers. C/. Viņa pateica, ka jau ne pirmo reizi organizē ar /pers. D/ cilvēku nosūtīšanu uz darbu Anglijā, ka iepriekš jau nosūtīja uz turieni cilvēkus, viņi tagad tur strādā un ar visu ir apmierināti. Cietušais samaksāja /pers. C/ tikai par autobusu 120 latus. Viņa pateica, ka viņai ir jāsamaksā 60 latus par iekārtošanu darbā un ka līdzi ir jāpaņem nauda par pakalpojumiem Anglijā un par mājokli, ēdamo.

2009. gada 8. novembrī cilvēkus sapulcināja un iesēdināja autobusā, pēc divām diennaktīm atbrauca Anglijā. Autobusā /pers. U/uzreiz samaksāja /pers. C/ 60 latus par viņas pakalpojumu. Vēlāk, iebraucot Anglijā, /pers. C/ sāka vākt naudu, lai /pers. D/ varētu organizēt darba līgumu noformēšanu, viņa paņēma no /pers. U/ vēl 200 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 160 latiem. /pers. C/ no visiem savāca naudu darba līguma saņemšanai un par izmitināšanu dzīvoklī uz divām nedēļām. Savākto naudu /pers. C/ nodeva /pers. D/. Pēc tam autobuss aizbrauca uz vienu pilsētu. Autobusa priekšā ar automašīnu brauca /pers. D/. Autobusā kopā ar cilvēkiem atradās /pers. C/ un viņas draudzene. Pilsētā izkāpa puse no autobusā esošajiem cilvēkiem, viņus aizveda uz mājokļiem. Otra cilvēku puse tika aizvesta uz citu pilsētu, tādu bija ap 10 cilvēkiem, uz kādu pilsētu viņus aizveda, cietušais neatceras. Viņus izmitināja, bet /pers. C/ un /pers. D/ aizbrauca.

Nākamajā dienā cietušais un citi cilvēki piezvanīja /pers. D/, pajautāja par darbu. Nākamajā dienā atbrauca /pers. D/, iedeva viņiem kaut kādus papīrus, kuri izskatījās pēc kserokopijām. /pers. D/ skaidroja, ka tie papīri ir līgums, kuru noslēdz firma, kas nodarbojas ar cilvēku iekārtošanu darbā. Cietušais un citi cilvēki parakstījās tajos līgumos. Līgumos bija /pers. D/ uzvārds, cietušā un citu cilvēku uzvārds un paraksti, līgumi bija angļu valodā, to saturu cietušais nezina. Pēc tam /pers. D/ aizbrauca, viņi palika gaidīt. /pers. D/ pazuda un vairāk viņu neredzēja. Pēc tam cietušais un citi cilvēki pajautāja hostela, kurā dzīvoja, darbiniekam, uz cik ilgu laiku ir samaksāts par izmitināšanu. Noskaidroja, ka bija samaksāts par vienu nedēļu, kaut gan /pers. D/ teica, ka viņi tiks izmitināti uz divām nedēļām. Vēl pajautāja, vai hostela darbinieks pazīst /pers. D/. Viņš atbildēja, ka /pers. D/ ir nenopietns cilvēks un viņš nevar nodarboties ar cilvēku iekārtošanu darbā, raksturoja /pers. D/ kā nesaprotamu cilvēku.

Pēc tam cietušais ar citiem cilvēkiem sāka sazināties ar pārējiem cilvēkiem no grupas, kas bija citā pilsētā. Viņi satikās, noskaidroja, ka /pers. D/ atstāja automašīnu. Automašīna bija neaizslēgta, bagāžas nodalījumā viņi atrada papīrus, kurus parakstīja. /pers. O/ pateica, ka sazvanīja /pers. C/, viņa iedeva kādas meitenes telefona numuru, meitene atrada viņiem darbu. Tajā darbā varēja iekārtoties arī bez /pers. C/ palīdzības, paši varēja atrast sludinājumus ar tādu darba piedāvājumu. Pēc tam cietušais pats iekārtojās citā darbā citā pilsētā, dzīvoja tur pusgadu. /pers. U/ un viņa draugs /pers. O/ izdzīvoja, ņēma vienu parādu, lai atmaksātu otru. Galu galā paņēma vēl vienu parādu, lai aizbrauktu no Anglijas.

Cietušais uztur kaitējuma kompensāciju, kuru pieteica pirmstiesas izmeklēšanā. Materiālo zaudējumu kompensāciju veido summas, kuras viņš samaksāja /pers. C/, tas ir, 120 latus, 160 latus, 60 latus. Bez tam zaudējumu summu veido arī summa, kuru viņam izsūtīja vecāki viņa dzīvošanai Anglijā, - 240 latu. Kopā – 580 latu. /pers. C/ atdeva viņa sievai 60 latus, tas ir, to naudas summu, kuru viņš samaksāja /pers. C/, tāpēc /pers. U/ uztur kaitējuma kompensāciju 520 latu apmērā.

[4.15] Cietusī/pers. CJ/, kuras pirmstiesas izmeklēšanās sniegtās liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu tika nolasītas tiesas sēdē, pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2009. gada oktobra beigās viņa izlasīja interneta vietnē www.one.lv sludinājumu par to, ka pulcē cilvēkus darbam puķu fabrikā Anglijā. Bija norādīts /pers. C/ mobilā telefona numurs - /numurs/. /pers. CJ/ piezvanīja pa šo telefonu un uzzināja, ka /pers. C/ garantē, ka viņa iekārtos /pers. CJ/ darbā puķu fabrikā Anglijā, tikai vajadzēs noformēt līgumus. Tā kā /pers. CJ/ un viņas draugam /pers. T/ nebija darba, viņi piekrita braukt uz Angliju. Viņi vienojās, ka autobuss izbrauks 2009. gada 8. novembrī no Daugavpils un būs pie kafejnīcas „Lido" Krasta ielā, Rīgā, plkst. 12.30. Nozīmētajā laikā /pers. CJ/ un /pers. T/ atnāca uz norādīto vietu, kur viņus autobusā satika /pers. C/. Autobusā /pers. CJ/samaksāja 120 latus par autobusu un /pers. C/ tāpat paņēma 60 latus par to, ka viņa iekārto /pers. CJ/ darbā. Autobusā jau atradās daudz cilvēku, kuri arī brauca uz Angliju strādāt puķu fabrikā. Šaubu par to, ka /pers. C/ var viņus apmānīt, nebija, jo viņa apgalvoja, ka pārvadā cilvēkus jau ne pirmo reizi un visi cilvēki Anglijā strādā. Tuvodamies Anglijai, /pers. C/ paņēma no /pers. CJ/ vēl 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas par mājokli Anglijā, depozītu, puķu fabrikas dokumentu un līgumu noformēšanu, un tāpat viņa paņēma naudu /pers. D/, kuram tālāk bija jāizmitina cilvēkus dzīvokļos un jāiekārto viņus darbā puķu fabrikā. No šīs naudas /pers. D/ bija domātas 100 Lielbritānijas sterliņu mārciņas.

Anglijā viņi atbrauca 2009. gada 10. novembrī, kur viņus satika /pers. D/. Viņš iegāja autobusā un paziņoja, ka visi strādās puķu fabrikā, un viņš visus izmitinās dzīvokļos. Pēc kā /pers. D/ kopā ar /pers. C/ izgāja no autobusa un kaut kādu laiku viņu nebija. Vēlāk viņi aizbrauca pa pilsētām un viņus pavadīja /pers. D/. Kad viņus izmitināja pa dzīvokļiem, /pers. D/ pateica, ka atnāks pie /pers. CJ/ 2009. gada 11. novembrī un atnesīs līgumus. 2009. gada 11. novembrī dienā pie /pers. CJ/ un /pers. T/ atnāca /pers. D/ un atnesa kaut kādas veidlapas angļu valodā, pateica uzlikt krustiņus, vai viņi piekrīt, vai nē. Par ko bija šis papīrs, /pers. CJ/ nav zināms. Viņi uzlika krustiņus, un /pers. D/ pateica, ka rīt, 2009. gada 12. novembrī, viņi jau strādās fabrikā. Nākošajā dienā viņi sataisījās un sāka gaidīt /pers. D/, kā viņi vienojās, bet pie viņiem neviens neatnāca, tāpat viņi gaidīja arī nākošajās dienās, bet /pers. D/ pie viņiem neatnāca. Viņi piezvanīja /pers. C/, kura neko nevarēja paskaidrot. Par istabu bija samaksāts par nedēļu un viņus taisījās izlikt. Viņiem nevienam nebija naudas, un viņi palūdza, lai /pers. C/ palīdzētu viņiem. Viņa pateica, ka atsūtīs 30 latus no draudzenes /pers. CS/ konta un ka viņiem 10 latus jāatdod puisim /vārds/, kurš tāpat kā viņi brauca autobusā. Naudu /pers. T/saņēma 2009. gada 17. novembrī, 20 latus atstāja sev un 10 latus atdeva /vārds/. Vairāk ne /pers. C/, ne /pers. D/ /pers. CJ/ un /pers. T/ naudu nebija sūtījuši. Tāpat vēlāk cietušie uzzināja, ka /pers. D/ jau 2009. gada 12. novembrī ir aizlidojis atpakaļ uz Latviju, un vispār netaisījās iekārtot cilvēkus puķu fabrikā.

Cik tieši bija cilvēku, kuri brauca uz darbu, /pers. CJ/ nezina. Vēl kopā ar /pers. C/ brauca divas draudzenes. Cietušie vairākkārtīgi mēģināja sazināties ar /pers. D/, bet bez rezultātiem. Darbā viņus neiekārtoja un naudu neatdeva. Lai atgrieztos Latvijā, cietušajiem pašiem bija jāmeklē kaut kāds darbs. Krāpšanas rezultātā /pers. CJ/ ir nodarīts gan morāls, gan arī materiālais zaudējums. /pers. C/ par pakalpojumu /pers. CJ/ samaksāja 60 latus, par autobusu, lai viņi varētu aizvest cilvēkus līdz Anglijai, 120 latus, 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, kas atbilst 176 latiem. Kopējais zaudējums sastāda 356 latu. /pers. CJ/ lūdza piedzīt viņas labā naudas kompensāciju 356 latu apmērā (lietas 2. sējuma 96.-98. lapa).

[4.16] Cietusī/pers. V/, kuras pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu tika pārbaudītas tiesas sēdē, pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2009. gada 20.-23. oktobra datumos dažās interneta saitēs, tāpat saitē www.one.lv, bija sludinājums par darbu Anglijā. Sludinājuma saturs bija šāds: "Vajadzīgi cilvēki darbam puķu fabrikā Vortingā, Anglijā, izbraukšana 2009. gada 8. novembrī. Visi sīkumi pa telefonu /numurs/ – /vārds/". Tā kā /pers. V/ un viņas meitai nebija nekāda darba, viņa nolēma piezvanīt /vārds/. Kā vēlāk izrādījās, /pers. C/ paskaidroja, ka par autobusu ir jāsamaksā pirms izbraukšanas. /pers. V/ vienojās ar /pers. C/ satikties pirmdien, 2009. gada 2. novembrī, plkst. 9.00 Rēzeknes autoostā. Šīs pašas dienas rītā viņas pārnesa tikšanos un /pers. V/ piedāvāja /pers. C/ atbraukt uz mājām, /adrese/. Mājās cietusī iedeva /pers. C/ 120 latus par autobusu un tāpat viņas meita /pers. Z/ samaksāja 120 latus. /pers. C/ viņām paskaidroja, ka patiešām visus iekārtos darbā puķu fabrikā. Tāpat viņa paskaidroja, ka arī agrāk jau bija sūtījusi cilvēkus un visi cilvēki strādā. Cietušajai neradās šaubas, ka /pers. C/ var viņas piemānīt. /pers. C/ paskaidroja, ka viņai tāpat ir jāsamaksā pa 60 latus par iekārtošanu darbā un 260 Lielbritānijas sterliņu mārciņas par mājokli uz divām nedēļām un vienu nedēļu par depozītu, tāpat šinī sumā ietilpa "Home Office" darba atļaujas dokumentu noformēšana. Vēlāk izrādījās, ka daļa naudas bija domāta /pers. D/, bet tas kļuva zināms daudz vēlāk.

Izbraukšana no Daugavpils bija nozīmēta uz 2009. gada 8. novembri, plkst. 9.00 pie kafejnīcas "Ali Baba" Kandavas ielā. Cietusī kopā ar savu meitu /pers. Z/ atbrauca uz Daugavpili un nezināja, kur atrodas šī kafejnīca. /pers. C/ satika viņas pie "City Center" Viestura ielā, Daugavpilī. Cietusī un viņas meita sekoja /pers. C/ automašīnai ar savu automašīnu. Viņas iesēdās autobusā, kur tāpat bija cilvēki, kuri brauca uz puķu fabriku Anglijā. Autobusā bija 28 cilvēki, neskaitot divus vadītājus, /pers. C/ un divas viņas draudzenes Kristīnas. Anglijā autobuss ieradās 2009. gada 10. novembrī rītā. /pers. C/ savāca no cilvēkiem, kuri nesamaksāja, pārējo naudu. /pers. C/ cietusī samaksāja 260 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, tāpat tādu summu samaksāja arī viņas meita. Kā paskaidroja /pers. C/, no šīs naudas summas daļa naudas viņai par iekārtošanu darbā, daļa naudas /pers. D/, bet pārējā nauda par mājokli, depozītu un dokumentu noformēšanu. Cietusī un viņu meitu atveda uz mazu pilsētiņu *Littlehampton*. Šinī pilsētā nebija darbiekārtošanas aģentūru. Kad viņus izmitināja mājās, tad izrādījās, ka par viņu un par meitu par mājokli neviens nav samaksājis un mājas īpašnieks pieprasīja no viņām naudu. Cietusī vēl samaksāja 250 Lielbritānijas sterliņu mārciņas par sevi un 250 Lielbritānijas sterliņu mārciņas par meitu.

/pers. D/ pateica, ka viņš atbrauks pie viņām nākošajā dienā un visus iekārtos darbā. Bet pie viņām neviens nenāca četras nedēļas. Viņas vienkārši sēdēja un gaidīja, kas viņas iekārtos darbā. Viņas pašas sāka skraidīt un meklēt darbu, bet darba nebija. Kaut kā bija jādzīvo un jāēd. Viņas satika cilvēkus no citām valstīm, kuri viņām palīdzēja ar pagaidu darbu. Tāpat, atrodoties Anglijā, viņas uzzināja, ka /pers. C/ uzreiz aizbrauca uz Latviju, bet /pers. D/ 2009. gada 12. novembrī aizlidoja, un neviens viņus neiekārtoja darbā. Tādā veidā /pers. V/ tika nodarīts 120 latu zaudējums par autobusu,

260 Lielbritānijas sterliņu mārciņas (208 lati) par iekārtošanu darbā /pers. C/ un /pers. D/, dokumentu noformēšanu, 250 Lielbritānijas sterliņu mārciņas (200 latu) par mājokli un depozītu. Lielbritānijas sterliņu mārciņas cietusī pirka 2009. gada novembra sākumā, kā arī mainīja naudu Anglijā. Vienas Lielbritānijas sterliņu mārciņas kurss bija 0,79-0,80. Kopā 510 Lielbritānijas sterliņu mārciņas (408 Ls); 120 latus par autobusu. /pers. C/ atsūtīja cietušajai 40 latus - daļu naudas par autobusu. Kopējais zaudējums ir 488 Ls. Lūdz naudas kompensāciju 488 latu apmērā, tāpat viņai tika nodarīts morāls kaitējums, kuru vērtē uz 1160 Lielbritānijas sterliņu mārciņām, tas ir uz 928 latiem, par laika posmu, kad viņa nestrādāja, ēda un dzīvoja (lietas 3. sējuma 43., 48., 45. lapa).

[4.17] Cietusī/pers. Z/, kuras pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu tika pārbaudītas tiesas sēdē, pirmstiesas izmeklēšana liecināja, ka 2009. gada 20. - 23. oktobrī /pers. Z/ mamma /pers. V/ internetā izlasīja sludinājumu, ka ir vajadzīgi cilvēki darbam puķu fabrikā Vortingā, Anglijā, izbraukšana 2009. gada 8. novembrī, un bija norādīts /pers. C/ mobilais telefons. /pers. Z/ māte piezvanīja /pers. C/ un vienojās, ka /pers. C/ atbrauks uz Rēzekni 2009. gada 2. novembrī, plkst. 9.00, lai viņai samaksātu par autobusu. Šīs pašas dienas rītā /pers. Z/ mamma /pers. V/ pārnesa tikšanos un piedāvāja tikties ar /pers. C/ viņu mājās, /adrese/. /pers. C/ atbrauca uz viņu mājām un paskaidroja, ka viņa jau sen nodarbojas ar darbiekārtošanu Anglijā un, ka visi cilvēki, kuri brauca no Latvijas pelnīt, arī tagad strādā Anglijā. /pers. C/ viņām paskaidroja un deva garantijas, ka arī viņas strādās puķu fabrikā. /pers. C/ viņām teica tikai par puķu fabriku, citus darbus nepiedāvāja. /pers. C/ pateica, ka viņām uzreiz ir jāsamaksā 120 latus par autobusu, ko /pers. Z/ ar mammu arī izdarīja. Tālāk /pers. C/paskaidroja, ka autobusā būs jāsamaksā 260 Lielbritānijas sterliņu mārciņas par mājokli, depozītu, dokumentu noformēšanu un par darbiekārtošanu. /pers. C/ pateica viņām, ka viņai uzreiz ir jāsamaksā 60 latus par darbiekārtošanu, bet /pers. Z/ ar mammu uzreiz nebija naudas un viņas pateica, ka samaksās autobusā.

Izbraukšana no Daugavpils tika nozīmēta uz 2009. gada 8. novembri, plkst. 9.00 no rīta pie kafejnīcas /Nosaukums E/, Kandavas ielā, Daugavpilī. /pers. Z/ kopā ar mammu atbrauca uz Daugavpili, bet nezināja, kur atrodas kafejnīca. /pers. C/ satika viņas pie „City Center", Viestura ielā, Daugavpilī. Vēlāk viņas iesēdās autobusā Kandavas ielā, Daugavpilī, kur autobusā jau bija cilvēki, kuri, kā arī viņas, brauca strādāt uz puķu fabriku. Autobusā uz Angliju sapulcējās 28 cilvēki, neskaitot divus vadītājus, /pers. C/ un divas viņas draudzenes Kristīnes. 2009. gada 10. novembrī no rīta viņas atbrauca uz Angliju. /pers. C/ autobusā vāca naudu. /pers. Z/ samaksāja 260 Lielbritānijas sterliņu mārciņas (208 lati). Kā izrādījās, šī nauda ir /pers. D/, kā arī /pers. C/ par iekārtošanu darbā, tāpat par dokumentu noformēšanu. /pers. Z/ ar mammu domāja, ka šajā summā ietilpst divu nedēļu dzīvošana, bet, nedaudz padzīvodamas, viņas uzzināja, ka par viņām nesamaksāja, un /pers. Z/ vēl nācās maksāt 250 Lielbritānijas sterliņu mārciņas par mājokli un depozītu.

Anglijā viņus satika /pers. D/, kurš izmitināja pilsētās un mājās. Viņas dzīvoja apmēram četras nedēļas, un neviens viņas neiekārtoja darbā. Viņām palīdzēja laicīgi iekārtoties citi cilvēki. Tāpat vajadzēja kaut kā dzīvot un ēst. Vēlāk noskaidrojās, ka /pers. C/ aizbrauca uz Latviju ar to pašu autobusu, bet /pers. D/, kurš apsolīja 2009. gada 11. novembrī iekārtot darbā fabrikā, aizlidoja uz Latviju 2009. gada 12. novembrī. Krāpšanas rezultātā /pers. Z/ ir nodarīts 120 latu zaudējums par autobusu, 260 Lielbritānijas sterliņu mārciņas (208 lati) par darbiekārtošanu un dokumentu noformēšanu un 250 Lielbritānijas sterliņu mārciņas (200 latu) par dzīvošanu, depozītu. Kopējais zaudējums ir 528 latu, no kuriem 208 lati par darbiekārtošanu. Lūdz kompensāciju 528 latu apmērā un 800 Ls kompensāciju par morālo kaitējumu (lietas 3. sējuma 47., 44., 49. lapa).

[4.18] Liecinieks/pers.AO/, kura liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu tika nolasītas tiesas sēdē, pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka ir SIA "ER Lines", kas nodarbojas ar cilvēku pārvadāšanu ar autobusiem, īpašnieks. 2009. gada novembra sākumā, precīzu datumu liecinieks neatceras, viņam uz mobilo telefonu no angļu numura piezvanīja vīrietis, kurš stādījās priekšā kā /vārds/, un pajautāja, cik maksās aizvest cilvēku grupu uz Angliju darbiekārtošanai puķu fabrikā. /pers. A0/ par telefonu vienojās ar /vārds/ par cilvēku skaitu, ka viņu būs 30-35 cilvēki, /pers. A0/ pateica, ka tas viss maksās 2400 latu. /vārds/ piekrita dotajai summai un pārskaitīja uz /pers. A0/ kontu 500 latus kā avansu. Tāpat pateica, ka Daugavpilī uz vietas visus jautājumus ar /pers. A0/ risinās meitene vārdš /vārds/. Kostja lūdza, lai /pers. A0/ pateiktu /vārds C/, ka /vārds D/ viņam samaksāja 1100 latus, ka brauciens it kā maksā 3000 latus, bet nevis 2400 latus kā patiesībā. Pēc tā /pers. A0/ ar /pers. C/ pārrunāja izbraukšanas datumu, to, ka daļu no cilvēkiem ņems Daugavpilī, bet daļu - Rīgā. Viņi izbrauca 2009. gada 8. novembrī, pulksten 9.00 no Kandavas ielas, Daugavpilī. Kopā ar cilvēkiem, kas iekāpa Rīgā, brauca trīsdesmit cilvēki. Ar /vārds C/ bija vēl bija divas /vārdi/, viņas trijatā bija galvenās. Kas un kā vāca naudu, /pers. A0/ neredzēja, tas viņu neinteresēja. Kad viņi ieradās Anglijā un izbrauca no prāmja, viņus tur satika /vārds/, un ar viņu vēl bija puisis, spriežot pēc fotogrāfijām, kuras lieciniekam uzrādīja policijas darbinieki, tas bija /pers. AE/. Ne /vārds D/, ne /vārds AE/ /pers. AO/agrāk neredzēja. Naudu par braucienu, tas ir, palikušos 1900 latus, Daugavpilī pirms došanās ceļā atdeva /pers. C/, pašu naudas savākšanas faktu /pers. A0/ neredzēja. Anglijā viņi aizbrauca uz pilsētu *Bognor Regis*, kur izsēdināja cilvēkus. Atpakaļ uz Latviju ar /pers. A0/ brauca /vārds C/ un divas /vārdi/. Tur Anglijā no sarunas ar /vārds D/, /pers. A0/ saprata, ka /vārds D/ saņēma no /vārds C/ kaut kādu naudu par šiem cilvēkiem, kaut kur aptuveni septiņus vai astoņus tūkstošus, /pers. A0/ nesaprata, kādā valūtā. Vairāk par naudu viņš neko nebija dzirdējis. Pēc dažām dienām pēc atgriešanās Latvijā viņam piezvanīja vārds C/ un pateica, ka /vārds D/ ir pazudis Anglijā, telefons neatbild, cilvēki, kurus viņi aizveda uz turieni, palika bez darbiekārtošanas un viņiem vairāk nav naudas. Pēc tā /pers. A0/ vēl zvanīja /vārds C/ un vienojās ar viņu par cilvēku pārvadīšanu darbam uz Itāliju uz decembra sākumu. Dotais brauciens nenotika, tā kā /vārds C/ piezvanīja no Itālijas un pateica, ka tur nav darba. Vairāk /vārds D/ un /vārds C/ /pers. AO/neredzēja. Par to, ka /pers. A0/ nodarbojas ar pasažieru pārvadājumiem, viņš ievietoja daudz sludinājumu, izdalīja bukletus pa pilsētu. Par mantu, kuras atnesa /pers. AF/, pārvadāšanu uz Angliju, /pers. A0/ nekādu naudu nebija ņēmis (lietas 1. sējuma 57.-59. lapa).

2011. gada 11. maija tiesas sēdē /pers. A0/ pilnīgi apstiprināja pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības (lietas 3. sējuma 149.-160. lapa).

[4.19] Lieciniece /pers. DJ/ liecināja, ka ir /pers. C/ draudzene, pazīst viņu jau sen. 2009. gada oktobrī /pers. C/ piedāvāja braukt uz Angliju, pavadīt cilvēkus, lai cilvēki būtu pārliecināti, ka /pers. C/ viņus nepametīs, ka ievedīs viņus autobusā un aizvedīs pie /pers. D/ uz Angliju. Viņi izbrauca 2009. gada 8. novembrī, pulksten 9.00 no Daugavpils, brauca uz Rīgu, tur viņi bija pulksten 12.30. Rīgā iekāpa cilvēki, tad viņi brauca uz Angliju. /pers. D/ teica, ka jābūt 2-3 pavadoņiem, lai cilvēki būtu pārliecināti un nebaidītos braukt. Par šo darbu Konstantīns solīja samaksāt 200 latus uz visiem, kas brauca pavadīt.

Kad viņi izbrauca no prāmja, /vārds D/ viņus satika un pateica, lai viņas savāc naudu no katra cilvēka 220 sterliņu mārciņas, bet, ja nesavāks, tad viņš apgriezīs autobusu, un visi cilvēki brauks atpakaļ uz Latviju. /pers. C/ sāka vākt naudu no katra cilvēka, /pers. DJ/ palīdzēja viņai, lai būtu ātrāk. Viņi apstājās pieturā, un /pers. D/ iegāja autobusā. Pirmām kārtām viņš sāka uz /vārds C/bļaut, ka ne visi cilvēki bija atbraukuši. Viņš plānoja, ka atbrauks 40 cilvēku, bet atbrauca tikai 27. Savākto naudu /pers. C/ atdeva /pers. D/, bet viņš vēl pajokoja, ka ar šo naudu viņš var aizbraukt uz Kanāriju salām. Pēc tam viņi brauca jau tālāk, bet pa ceļam pēkšņi apstājās, un pēc tam izskaidroja, ka /vārds D/ vienkārši pārskaitīja naudu, kuru viņam atdeva /vārds C/. Pēc pāris stundām viņi apstājās kaut kādā pieturā, kur /vārds D/ pateica, ka atbrauks trīs autobusi, kuri vedīs cilvēkus uz mājām, kur viņi dzīvos. Atbrauca nevis autobusi, bet atbrauca viena automašīna, kura paņēma četrus cilvēkus, un viņi aizbrauca ar to automašīnu uz mājām. Pēc tam /vārds D/ pateica, lai vairāki cilvēki, 12 vai 13 cilvēki, paliktu šajā pieturā un ka viņiem pakaļ tūlīt atbrauks mašīna, kura vedīs viņus uz mājām. Bet pārējie cilvēki brauca autobusā uz savu dzīvesvietu ar /vārds D/ pavadību. Kad viņi jau atbrauca pie tās mājās, visi cilvēki izkāpa no autobusa, un /vārds D/ sāka vākt no katra cilvēka pases kopijas, pēc kā pienāca pie /pers. C/, /pers. DJ/ un /pers. CS/. Viņš ļoti steidzās, pateica, ka viņam vajag vēl izmitināt cilvēkus, kuri palika gaidīt automašīnu tajā pieturā, pateica, ka viss būs normāli, ka viņas var braukt, un viņas aizbrauca ar to pašu autobusu uz Latviju. Pa ceļam /pers. D/ zvanīja /pers. C/ un teica, ka viņš reģistrē cilvēkus darbam, ka viņš ir ļoti aizņemts un viņam nav laika tagad runāt, ka viņš piezvanīs pēc tam, kad būs brīvs.

Tā sanāca, ka /pers. D/ neiekārtoja cilvēkus darbā. /pers. C/ nezināja, ka /pers. D/ visus pametīs. Viņa teica, ka negaidīja kaut ko tādu.

[4.20] Lieciniece /pers. CS/ liecināja, ka 2009. gadā viņa kopā ar /pers. C/ īrēja dzīvokli Daugavpilī. 2009. gada oktobra beigās /pers. C/ piedāvāja braukt uz Angliju. Teica, ka jāpavada cilvēki uz darbu. Viņi izbrauca ar autobusu no Daugavpils 2009. gada 8. novembrī, pulksten 9.00, brauca uz Rīgu, kur iekāpa vēl cilvēki, un tad brauca uz Angliju. /pers. D/ teica, ka līdzi jābūt 2-3 pavadoņiem, lai cilvēki būtu pārliecināti un nebaidītos

braukt. Par šo darbu /pers. D/ solīja samaksāt 200 latus, kurus vajadzēja sadalīt uz visiem pavadītājiem.

Kad viņi izbrauca no prāmja, /pers. D/ viņus satika un pavadīja līdz pieturai. /pers. D/ lūdza savākt naudu - 220 sterliņu mārciņas no katra cilvēka. /pers. C/ un /pers. DJ/ savāca no cilvēkiem naudu un ielika to caurspīdīgā maisiņā. Kad /pers. D/iekāpa autobusā, /pers. C/ atdeva viņam šo maisiņu ar naudu. Viņš paņēma naudu un pateica, ka ar šo naudu varētu aizbraukt uz Kanāriju salām. /vārds D/ nebija apmierināts ar to, ka atbrauca tikai 27 cilvēki, bet ne 40 cilvēki. Kad atbrauca uz *Worthing*, viņš apstājās pieturā un sāka skaitīt naudu. Pēc tam brauca tālāk līdz kaut kādai pieturai, kur cilvēki gaidīja, kamēr aizbrauks cits transports un vedīs cilvēkus uz mājām, kur viņi dzīvos. Viņš vēlreiz izskaidroja visiem par darbu. Pēc kaut kur pusstundas atbrauca automašīna, kaut gan /pers. D/ iepriekš bija teicis, ka atbrauks trīs autobusi, ar kuriem cilvēkus vedīs uz dzīvošanas vietām. Viņš skaidroja, ka tur ir mājas, kur dzīvo pa vienam, diviem, trīs cilvēkiem vienā istabā. Kad atbrauca automašīna, ar to aizbrauca četri cilvēki. /pers. D/ pateica, lai no autobusa izkāptu nākamie cilvēki, kuri brauks. Autobusā palika 12 cilvēki, kurus viņi aizveda uz kaut kādu pilsētu, kur /pers. D/ satika kaut kāds draugs, kurš aizveda cilvēkus. /pers. D/ savāca no cilvēkiem pašu kopijas, teica, ka noformēs dokumentus darbam. /vārds D/ solīja, ka atsūtīs /pers. C/ 200 latus uz viņas kontu, bet tā arī neatsūtīja. Pēc tam viņas brauca atpakaļ uz Latviju. Kad atbrauca uz Latviju, pēc vienas vai divām dienām, /vārds D/ bija izslēgts telefons. Pēc kaut kāda laika viņš zvanīja /pers. C/ no savas sievas /vārds/ numura, un bija jau Latvijā.

Pirms braukšanas uz Angliju /pers. D/zvanīja /pers. C/ un teica, ka viņai steidzami vajadzēja aizsūtīt priekšapmaksu autobusam 1200 latus uz viņa konta numuru, bet pēc tam, kad viņš iedeva savu personas kodu, /pers. C/ nevarēja uz viņa kontu pārskaitīt naudu. Tad viņš iedeva savas sievas /pers. AF/ datus, lai šo naudu nosūta viņai. /pers. CS/ bija atvērts konts AS "GE Money bank", un /pers. C/ šo naudu aizsūtīja no /pers. CS/ konta.

Kad viņas jau bija Latvijā, zvanīja /pers. D/, viņš teica, ka noformē cilvēkus darbam un ka viņš pats vēlāk piezvanīs Aļonai. Tomēr pēc kāda laika /pers. C/ sāka zvanīt cilvēki, stāstīt par problēmām, viņa centās palīdzēt viņiem. Viņa aizņēmās no /pers. CS/ naudu un atdeva to cietušajiem. /pers. C/ bija histērija, viņa raudāja, nezināja, kur atrast naudu, kā palīdzēt cilvēkiem. /pers. C/ negaidīja, ka /pers. D/ pametīs viņu un cilvēkus. Uz tirdzniecības skolu, kur viņas mācījās, bija atnākusi viena cietušā radiniece un draudēja /pers. C/.

[4.21] Liecinieks/pers. AE/, kura liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu tika nolasītas tiesas sēdē, pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2009. gada vasarā vai rudenī viņš caur paziņu loku atrada iespēju aizbraukt strādāt uz Lielbritāniju. Personas, kas piedāvāja viņam darbu, paskaidroja, ka Londonā viņu satiks persona vārdā Konstantīns, kā vēlāk noskaidrojās /pers. D/. 2009. gadā 7. septembrī /pers. AE/ aizbrauca uz Lielbritāniju, Londonu, kur sazvanījās ar /pers. D/, aizbrauca vēl uz *Bognor Regis* pilsētu, kur arī satikās ar /pers. D/, kurš ieteica griezties uz vietējo darba iekārtošanas aģentūru, kur pēc viņa vārdiem par /pers. AE/ darbu bija jau viss sarunāts, bet vēlāk izrādās, ka darba tomēr nebija. Vēlāk /pers. D/iemitināja /pers. AE/ mājā *Littlehampton* pilsētā un laika gaitā /pers. AE/ atrada sev darbu. Aptuveni pēc mēneša /pers. D/ pats pārvācās uz *Littlehampton* pilsētu un dzīvoja mājā kopā ar /pers. AE/.

Dzīvojot kopā, /pers. AE/ saprata, ka /pers. D/ meklē caur internetu cilvēkus, lai nosūtītu viņus uz darbu Lielbritānijā, pēc kā par iepriekš atrunātu atlīdzību, pēc viņa vārdiem, viņš var iekārtot cilvēkus darbā. Kādā brīdī /pers. D/ vērsās pie /pers. AE/ pēc palīdzības, prasot, vai viņam ir kāds pazīstamais autobusu vadītājs. /pers. AE/ piezvanīja uz Latviju un caur paziņu loku atrada autobusa vadītāju un visu kontaktinformāciju nodeva /vārds D/. Vēlāk viņi kopā satika minēto autobusu, kad tas atveda cilvēkus uz Lielbritāniju. Starp pasažieriem bija arī /pers. AE/ māsa, kuras dēļ viņš aizbrauca kopā ar /vārds D/ satikt autobusu. Par palīdzību /pers. D/ solīja /pers. AE/ 300 Lielbritānijas sterliņu mārciņas. Vēlāk /pers. AE/ saņēma no /pers. D/ tikai 80 sterliņu mārciņas, jo pēc /pers. D/ vārdiem /pers. AE/ bija viņam parādā par viņa aizbraukšanu uz Lielbritāniju un par viņa māsas dzīvošanas depozītu.

2009. gadā 20. novembrī /pers. AE/ atgriezās Latvijā. Vēlāk, aptuveni decembra sākumā, /pers. D/, atrodoties Latvijā, sāka zvanīt /pers. AE/ sievai un draudēt viņai un /pers. AE/, prasot kaut kādas mantas, kuras pēc viņa vārdiem un domām atradās pie /pers. AE/. /pers. AE/ paskaidroja, ka pie viņa nav nekādu /pers. D/ mantu, vēlāk /pers. AE/ sieva sakarā ar draudiem iesniedza policijā iesniegumu. Pēc notikušā /pers. AE/ nekādas attiecības ar /pers. D/ vairs neuzturēja (lietas 1. sējuma 70. lapa).

[4.22] Liecinieks/pers. DO/, kura pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu tika nolasītas tiesas sēdē, pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2009. gada oktobrī viņa paziņa /pers. C/ pa telefonu pastāstīja, ka ir internetā iepazinusies ar puisi vārdā /pers. D/, kurš Anglijā strādā kaut kādā aģentūrā un iekārto cilvēkus no Latvijas darbā. Viņa piedāvāja /pers. DO/ palīdzēt viņai atrast cilvēkus, kuri grib strādāt Anglijā. /pers. C/ viņam paskaidroja, ka /pers. D/ ar to nodarbojas likumīgi, tā viņai bija teicis pats /pers. D/. /pers. C/ ievietoja sludinājumu internetā, ka meklē cilvēkus darbam Anglijā puķu fabrikā, kā to lika darīt /pers. D/. Tāpat norādīja visas naudas summas, kuras būs nepieciešams samaksāt. /pers. C/ pilnīgi uzticējās šim cilvēkam, ticot, ka /pers. D/ patiešām iekārtos cilvēkus darbā puķu fabrikā. /pers. DO/ piekrita palīdzēt /pers. C/ atrast cilvēkus. /pers. C/ teica, ka, ja /pers. DO/ viņai palīdzēs, viņa samaksās /pers. DO/ daļu naudas par viņa darbu, tas ir, par to, ja viņš atradīs cilvēkus. /pers. DO/ priekš /pers. C/ bija atradis divus cilvēkus no Rīgas, kā viņus sauca viņš nezina, jo viņi sarunājās pa telefonu. 2009. gada 8. novembrī, pulksten 9.00 autobusam vajadzēja atrasties Daugavpilī, Kandavas ielā 4 pie kafejnīcas "Ali Baba". Visu naudu vāca /pers. C/, tāpēc /pers. DO/ nezina, kādas naudas summas tika savāktas un par ko.

2009. gada 8. novembrī /pers. C/ kopā ar cilvēkiem devās un Angliju. Pēc pāris dienām /pers. C/ atgriezās uz Latviju, viņi visu laiku sazvanījās. /pers. C/ viņam zvanīja arī tad, kad atradās Anglijā. /pers. C/ pastāstīja, ka visus šos savāktos cilvēkus un naudu viņa nodeva /pers. D/, kurš tālāk iekārtos strādāt puķu fabrikā. Kad pers. C/atbrauca uz Latviju, viņai sākās zvani no cilvēkiem, kuri aizbrauca strādāt uz Angliju. Cilvēki pastāstīja, ka /pers. D/ ir pazudis un nevienu nav iekārtojis darbā. Kad /pers. C/atgriezās Latvijā, viņa /pers. DO/ samaksāja 650 latus par to, ka viņš palīdzēja viņai atrast cilvēkus. Un tikai pēc naudas samaksāšanas viņš uzzināja, ka Anglijā cilvēkiem sākās problēmas. 650 latus viņš saņēma no /pers. C/ Krāslavā, kad viņi uzreiz pēc /pers. C/ atbraukšanas satikās. Kad viņš uzzināja no /pers. C/, ka cilvēki tomēr nav iekārtoti darbā, viņš piedāvāja šo naudu 650 latus atdot cilvēkiem. Viņš atdeva šo naudu atpakaļ /pers. C/ un vēl iedeva savu naudu apmēram 100 latus, lai kaut kā segt cilvēku izdevumus, jo viņai savas naudas nebija. Tāpat viņš arī uzzināja, ka /pers. D/ jau 2009. gada 12. novembrī devās uz Latviju. Jau kaut kur 2009. gada novembra vidū viņš no /pers. C/ uzzināja, ka viņai /pers. AE/ vai nu zvanīja, vai rakstīja, ka /pers. D/ jau daudz agrāk bija izplānojis cilvēkus apmānīt un neiekārtot tos darbā. /pers. C/ ļoti uzticējās šim /pers. D/, tāpēc tas tā sanāca, ka cilvēki tika nogādāti Anglijā un neiekārtoti darbā.

Kaut kur 2009. gada 14. - 15. novembrī /pers. C/ viņam pa telefonu pateica, ka pie viņas uz Krāslavu atbrauks /pers. D/, kurš grib, lai /pers. C/ uzraksta viņam tādu papīru, ka viņš it kā nav saņēmis nekādu naudu no cilvēkiem, kuri atbrauca uz Angliju uz puķu fabriku, jo kā /pers. D/ stāstīja, ka viņam Anglijā ir kaut kādas nepatikšanās ar viņa automašīnu un dzīvokli, jo uz viņu ir kaut kāda kriminālliet a. /pers. DO/ pateica /pers. C/, lai viņa šādu papīru nerakstot, jo /pers. D/ var viņu vēlāk apmānīt un izmantot šo papīru pret viņu. Bet cik /pers. DO/ saprata, /pers. C/ palūdza kādam cilvēkam šo uzrakstīt un iedeva to /pers. D/. Kā viņš saprata, /pers. C/ bija žēl Konstantīna. Kad /pers. C/uzzināja, ka cilvēki ir apmānīti, viņa katru dienu zvanīja /pers. DO/ un raudāja, lūdza viņa palīdzību. Viņš nezināja, kā /pers. C/ var palīdzēt, teica, ka vajag visu naudu, kuru viņa ņēma no cilvēkiem, atdot (lietas 2. sējuma 171.-173. lapa).

2011. gada 11. maija tiesas sēdē /pers. DO/ liecināja, ka /pers. C/ ir viņa draudzene, no viņas vārdiem viņam ir zināms, ka /pers. C/ internetā iepazinās ar /pers. D/, kurš piedāvāja viņai atrast cilvēkus iekārtošanai darbā ārzemēs. /pers. C/ lūdza /pers. DO/ palīdzēt viņai savākt cilvēkus, par to bija solīts atalgojums. Par savu darbu naudu viņš nesaņēma. Kad /vārds/ uzzināja, ka viņu apmānīja, viņai bija stress, viņa sāka sazvanīties ar cilvēkiem, teica, ka mēģinās visu atrisināt, apmaksāja cilvēkiem zaudējumus. /pers. DO/ ir zināms, ka pēc notikušā /vārds/ brauca pie /vārds/ parakstīt ar naudu saistīto dokumentu, bet /vārds/to neparakstīja. (lietas 3. sējuma 149.-160. lapa).

[4.23] Lieciniece/pers. DT/, kuras liecības, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu, tika nolasītas tiesas sēdē, pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka ir /pers. H/ sieva, sava vīra uzdevumā rakstīja iesniegumu policijā, par cik vīrs bija Anglijā. Vīrs tika apkrāpts, jo samaksāja naudu par pakalpojumu, ceļu un dzīvošanu, taču ne darbs, ne nauda netika reāli dzīvē īstenoti. Līguma vīram nebija, naudu vīrs maksāja /vārds C/ ar pārskaitījumu akciju sabiedrībā „Latvijas Krājbanka", /pers. DT/ bija klāt. /pers. DT/ pati ar /pers. C/ un /vārds D/, viņas palīgu, nebija kontaktējusies, kaut gan vienu reizi /vārds C/ piezvanīja, jautāja, kas par lietu un kur ir pazudis /vārds D/, par cik vīrs stāstīja /pers. DT/ par Anglijā notiekošo. vārds C/

pateica, ka viss ir kārtībā un viņa nesaprot, kas ir ar /vārds D/, ar to arī viss beidzās. /pers. DT/ uzskata, ka tā ir klaja krāpšana un iedzīvošanās uz cilvēku uzticības (lietas 1. sējuma 99. lapa).

[4.24] Lieciniece /pers. DU/ liecināja, ka /pers. I/ un /pers. J/ ir viņas vecāki. 2009. gada rudenī vecākiem piedāvāja aizbraukt uz darbu ārzemēs. Par iekārtošanu darbā vajadzēja samaksāt naudas summu. Par saviem pakalpojumiem /pers. C/ prasīja 120 latus par katru cilvēku, kā arī, ierodoties Anglijā, vajadzēja samaksāt viņas partnerim /pers. D/ 100 latus no katra par iekārtošanu darbā un pašai /pers. C/ papildu 60 latus par viņas pakalpojumu no katra cilvēka. Naudas summu neatceras, uztur pirmstiesas izmeklēšanā norādīto naudas summu. Par autobusu vecāki uzreiz katrs samaksāja 120 latus, kopā 240 latus. Naudas summas lieciniecei ir zināmas no vecāku vārdiem, pati viņa nepiedalījās naudas nodošanā. Vecākiem Anglijā darbs netika nodrošināts. /pers. DU/ piezvanīja /pers. C/ un pieprasīja atdot naudu, /pers. C/ atdeva /pers. DU/ naudu par autobusu – 120 latus. No sākuma /pers. C/ neatbildēja uz telefona zvaniem, bet vēlāk lieciniece varēja viņu sazvanīt.

[4.25] Liecinieks/pers. EO/, kura pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu tika nolasītas tiesas sēdē, liecināja, ka dzīvo kopā ar /pers. M/ un viņas meitu. 2009. gada oktobrī /pers. M/ laikrakstā izlasīja sludinājumu, ka pulcē cilvēkus darbā puķu fabrikā Anglijā, un tur tika norādīts /pers. C/ mobilā telefona numurs. Tā kā /pers. M/ un viņas meita palika bez darba, viņas nolēma braukt strādāt uz Angliju. /pers. M/ maksāja /pers. C/ latos. /pers. EO/ personīgi 2009. gada 8. novembrī, pulksten 9.00 iesēdināja /pers. M/ un /pers. N/ autobusā, kas atradās pie kafejnīcas "Ali Baba" Kandavas ielā 4, Daugavpilī. Pirmo naudas maksājumu 120 latu apmērā no katra cilvēka bija jāsamaksā pirms izbraukšanas. /pers. M/ satikās ar /pers. C/ 2009. gada novembra sākumā pie "City Center", kur par autobusu līdz Anglijai samaksāja 120 latus par sevi un 120 latus par meitu. Pārējo naudu pa 180 latiem /pers. M/ un viņas meita samaksāja pašā autobusā. /pers. C/ garantēja, ka visiem cilvēkiem būs dots darbs. 180 latos ietilpa daļa no naudas par dzīvošanu, par iekārtošanu darbā un par līguma noformēšanu. 2009. gada 10. novembrī /pers. M/ un viņas meita atbrauca uz Angliju. /pers. EO/ pastāvīgi sazvanījās ar viņām. Visiem cilvēkiem bija apsolīts, ka 2009. gada 12. novembrī visi strādās puķu fabrikā, bet izrādījās, ka nevienu no cilvēkiem darbā Anglijā neiekārtoja. Visiem cilvēkiem sākās panika, jo nevienam vairāk nebija naudas. Tāpat naudas nepalika /uzvārds M/ un /pers. N/, tāpat viņas izlika no dzīvokļa, kur viņas dzīvoja. /pers. EO/ bija steidzami jāizsūta viņām kaut kāda nauda. Tā kā ne Verai, ne /vārds N/ nebija sava konta, uz kuru sūtīt naudu, tad /pers. EO/ pateica aizsūtīt naudu un sievietes /pers. FT/ vārda, kura tāpat brauca kopā ar /pers. M/. /pers. FT/ policijai iesniegumu neuzrakstīja un tagad atrodas Anglijā. Apmēram 2009. gada novembra beigās Daugavpils autoostā /pers. EO/ satika /pers. C/, un viņa iedeva viņam 80 latus par to, ka neiekārtoja /pers. M/ darbā. Šo naudu /pers. EO/ vēlāk aizsūtīja /pers. M/ uz Angliju, lai viņa varētu kaut kā izdzīvot un atgriezties Latvijā (lietas 2. sējuma 130.-132. lapa).

[4.26] Lieciniece/pers. ED/, kuras pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu tika nolasītas tiesas sēdē, liecināja, ka, viņas vīrs /pers. S/ 2009. gada 8. novembrī brauca pelnīt naudu uz puķu fabriku Anglijā. /pers. S/ ar paziņu starpniecību uzzināja, ka /pers. C/ pulcē cilvēkus uz puķu fabriku. Izbraukšana bija 2009. gada 8. novembrī, pulksten 9.00 pie kafejnīcas "Ali Baba" Kandavas ielā 4, Daugavpilī, /pers. ED/ pavadīja vīru uz autobusu. 2009. gada 10. novembrī viņas vīrs /pers. S/ jau bija Anglijā, kur visiem bija apsolīts, ka 2009. gada 12. novembrī visi jau strādās, bet neviens nedeva darbu. /pers. ED/ visu laiku sazvanījās ar vīru un viņš palūdza atsūtīt naudu, lai kaut kā izdzīvotu un atpakaļbiļetei uz Latviju. 2009. gada 14. novembrī /pers. ED/ izsūtīja vīram 84,42 latus, tāpat 2009. gada 3. decembrī viņa izsūtīja viņam uz Angliju 58,36 latus (lietas 2. sējuma 133.-134. lapa).

[4.27] Lieciniece/pers. EF/, kuras pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu, tika nolasītas tiesas sēdē, liecināja, ka 2009. gada oktobra beigās viņas vīrs /pers. O/ interneta vietnē www.one.lv izlasīja sludinājumu par to, ka meklē cilvēkus darbam puķu fabrikā Anglijā, un tur tika norādīts /pers. C/ telefona numurs. Viņas vīrs sazvanījās un vienojās, ka 2009. gada 1. novembrī, ap plkst. 14.00 viņi satiksies pie "City Center". /pers. EF/ aizbrauca kopā ar vīru. /pers. C/ garantēja, ka darbs Anglijā būs visiem, ka viņa jau arī agrāk iekārtoja cilvēkus strādāt Anglijā, un visi tagad strādā. /pers. O/ samaksāja /pers. C/ 120 latus par autobusu, /pers. C/ paskaidroja, ka pārējo naudu viņa vāks autobusā. Izbraukšana bija 2009. gada 8. novembrī, plkst. 9.00 pie kafejnīcas "Ali Baba" Kandavas ielā 4, Daugavpilī. /pers. EF/ aizbrauca kopā ar vīru pavadīt viņu. Autobusā /pers. O/uzreiz samaksāja 60 latus /pers. C/ par iekārtošanu darbā un pārējo naudu – 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas viņš samaksāja vēlāk. Vīrs uz Lielbritāniju atbrauca 2009. gada 10. novembrī, kur viņus satika /pers. D/, kurš apsolīja iekārtot darbā jau 2009. gada 12. novembrī, bet darbā nevienu neiekārtoja. Naudas cilvēkiem nebija un visiem sākās panika. 2009. gada 15. novembrī /pers. EF/ aizsūtīja savam vīram 70 latus, lai viņš varētu atgriezties mājās. 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas /pers. EF/ kopā ar vīru paņēma pie vecākiem, samaksādami viņiem 176 latus. Nauda vecākiem jau sen bija nopirkta (lietas 2. sējuma 135.-136. lapa).

[4.28] Lieciniece/pers. EI/, kuras liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 510. panta 3. punktu, tika nolasītas tiesas sēdē, pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka viņas vīrs /pers. EH/ no paziņām uzzināja, ka /pers. C/ pulcē cilvēkus darbam puķu fabrikā Anglijā. /pers. EH/ sazvanījās ar /pers. C/ un 2009. gada 8. novembrī, pulksten 9.00 aizbrauca uz Angliju ar autobusu, kas atradās pie kafejnīcas "Ali Baba", Kandavas ielā 4, Daugavpilī. /pers. EH/ samaksāja 120 latus par autobusu, 60 latus /pers. C/ par iekārtošanu darbā un vēl kaut kādu naudu – 200 vai 300 Lielbritānijas sterliņu mārciņas. 2009. gada 10. novembrī vīrs /pers. EH/ jau atradās Anglijā, /pers. EI/ ar viņu sazvanījās. 2009. gada 12. novembrī visus bija jāiekārto darbā, bet nevienu no cilvēkiem neiekārtoja. Lieciniece nopratināšanas laikā viņas vīrs atradās Anglijā, sakarā ar ko nevarēja uzrakstīt iesniegumu policijā. 2009. gada decembrī, precīzu datumu /pers. EI/ neatceras, viņa sazvanījās ar /pers. C/, un viņi satikās centrā, pie veikala "Rimi", kur /pers. C/ atdeva /pers. EI/ 120 latus par to, ka viņa neiekārtoja darbā, tāpat par to, ka izveidojās šāda situācija, ka viņu apmānīja /pers. D/. Vairāk nekādu naudu nebija atdevuši. Tagad /pers. EH/darbā iekārtoja viņa brālis, kurš dzīvo Anglijā (lietas 2. sējuma 157.-158. lapa).

[4.29] Liecinieks/pers. EM/, kura pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu tika nolasītas tiesas sēdē, pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka apmēram 2009. gada novembra beigās, datumu neatceras, kad uzzināja, ka /pers. U/ neiekārtoja darbā Anglijā, viņu vecāki palūdza /pers. EM/ izsūtīt /pers. U/ 110 latus, tas ir, 100 latus un 10 latus par pakalpojumu. /pers. EM/ no sava konta aizsūtīja /pers. U/ 100 latus. Šī nauda bija viņam nepieciešama dzīvošanai (lietas 2. sējuma 147.-148. lapa).

[4.30] Lieciniece/pers. AF/, kuras pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501. panta 3. punktu, tika nolasītas tiesas sēdē, liecināja, ka viņas vīrs /pers. D/ agrāk palīdzēja pazīstamiem iekārtoties darbā Anglijā, bet nekādas pretenzijas no cilvēkiem, kuri iekārtojās darbā Anglijā, izmantojot viņas vīra palīdzību, netika saņemtas. Pēdējo reizi viņas vīrs Anglijā bija 2009. gada jūnijā ar mērķi strādāt, pelnīt naudu. Atbrauca no Anglijas 2009. gada 12. novembrī. Viņš stāstīja, ka dzīve Anglijā ir labāka, Anglijā ir darbs, dzīvesvieta un piedāvāja /pers. AF/ kopā ar bērniem braukt uz Angliju. 2009. gada oktobra beigās vai novembra sākumā /pers. C/ uz /pers. AF/ bankas kontu pārskaitīja 1200 latus. Minētā nauda bija pārskaitīta kā priekšapmaksa par autobusu, bija adresēta /pers. AF/ vīram. Pēc kā 1000 latu /pers. AF/ pārskaitīja uz viņas vīra bankas kontu. Minētais pārskaitījums tika veikts uz viņas kontu, jo vīrs uz to brīdi nezināja sava konta numuru. Bet 200 latu palika uz viņas konta. Plānots braukt dzīvot uz Angliju bija jau 2008. gada sākumā. Un reāli bija plānots braukt 2009. gada 20. novembrī (lietas 2. sējuma 71.-72. lapa).

[4.31] Lieciniece Inga Teivāne-Treinovska liecināja, ka izmeklēja šo lietu. Visi cietušie šajā lietā nebija noskaidroti. Viņa atzina par cietušajiem visus, kas vērsās uz policiju.

Lieciniece neatceras, ka /pers. C/ rādītu savu saraksti internetā, kurā būtu runa par to, ka viņa iekārtoja cilvēkus darbā. /pers. C/ nevarēja uzrādīt lieciniecei saraksti internetā, jo policijas pārvaldē pratināšanas laikā nebija interneta. /pers. C/ teica, ka kādreiz iekārtoja cilvēkus darbā bez /pers. D/. Neatceras, ka /pers. C/ teica, ka viņa un /pers. D/ iekārtoja divus cilvēkus burkānu fabrikā, kā arī neatceras informāciju, ka /pers. C/ būtu iekārtojusi darbā cilvēkus, kuri jau bija Anglijā.

Visas /pers. F/liecības, kas attiecas uz lietu, tika ierakstītas nopratināšanas protokolos.

[4.32] Maksājuma uzdevums Nr. 12, kā arī izdruka ko /pers. CS/ norēķinu konta akciju sabiedrībā "GE Money Bank" apliecina, ka 2009.

gada 4. novembrī no /pers. CS/ norēķinu konta akciju sabiedrībā "GE Money Bank" uz /pers. AF/ norēķinu kontu akciju sabiedrībā "Swedbank" tika pārskaitīti 1200 latu, maksājuma mērķis norādīts - /pers. C/, personas kods /personas kods/, priekšapmaksa (lietas 1. sējuma 35. lapa, 3. sējuma 17.-23. lapa).

Kases ieņēmumu orderis Nr. 12 pierāda, ka 2009. gada 4. novembrī /pers. H/ pārskaitīja uz /pers. C/ norēķinu kontu akciju sabiedrībā "Latvijas Krājbanka" 120 latus (lietas 1. sējuma 98. lapa).

2009. gada 31. oktobra parakstā ar nosaukumu "Galvojums" norādīts, ka /pers. C/ saņēma naudu par ceļa izdevumiem 120 latus no /pers. R/ un /pers. P/, apliecina, ka viņi tiks nogādāti līdz *Worthing*, pretējā gadījumā naudu atdos (lietas 2. sējuma 146. lapa).

[4.33] Nodarbinātības valsts aģentūras Licencēšanas un tiesiskā nodrošinājuma nodaļas vadītāja 2010. gada 7. aprīļa paziņojumā norādīts, ka saskaņā ar Ministru kabineta 2007. gada 3. jūlija noteikumu Nr. 458 "Komersantu - darbiekārtošanas pakalpojumu sniedzēju – licencēšanas un uzraudzības kārtība" 1. punktu licence darbiekārtošanas pakalpojumu sniegšanai tiek izsniegta tikai komersantiem (lietas 2. sējuma 175. lapa). Tiesas sēdē apsūdzētie liecināja, ka nav reģistrējuši komercdarbību, ziņas par pretējo lietā nav iegūtas. Pie šādiem apstākļiem ir secināms, ka /pers. C/ un /pers. D/ nebija tiesīgi sniegt darbiekārtošanas pakalpojumu.

/pers. D/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā iesniedza procesa virzītājam pievienošanai lietas materiāliem Rietumu Londonas Personāla atlases kompānijas 2010. gada 5. aprīļa vēstuli, kurā norādīts: "/pers. D/ kungs nesen strādāja uz pilnu slodzi *Allenbuild Recruitment Ltd*. Kompānijā. Viņš bija viens no mūsu komandas dalībniekiem un personāla aģents, kurš personāla trūkuma gadījumos mūs nodrošināja ar darbiniekiem. 2009. gada 12. oktobrī mēs lūdzam viņu atvest 50 (piecdesmit) cilvēkus, lai tie strādātu pie mums. Viņš atveda tikai 27 cilvēkus, no kuriem 5 bija alkohola reibumā darba laikā, un mums vajadzēja viņus sūtīt uz mājām. 10 tika nosūtīti uz tekstilmateriālu krāsošanas fabriku, 6 tika nosūtīti būvlaukuma tīrīšanai, un pēdējie 6 cilvēki tika nosūtīti uz atkritumu šķirošanas un pārstrādāšanas vietu netālu no Eseksas. Viņš bija mūsu darbinieks no 2009. gada 5. jūnija līdz 2009. gada 10. decembrim. /pers. D/ kungs ir strādīgs un godīgs cilvēks, un mēs visi zinām, ka viņš vienmēr labprāt palīdzēs tiem cilvēkiem, kas ir iebraukuši no Latvijas, atrast darbu un apmesties Apvienotajā Karalistē" (lietas 3. sējuma 71.-74. lapa).

Norādītais dokuments satur patiesībai neatbilstošu informāciju, jo lietā ir iegūti pierādījumi faktam, ka /pers. D/ nav iekārtojis darbā nevienu no cietušajiem, kā arī 2009. gada 12. novembrī atbrauca no Lielbritānijas uz Latviju, kur atradās līdz viņa aizturēšanai 2009. gada 10. decembrī.

[4.34] Lietā esošā izdruka no Swedbank informācijas sistēmas par valūtu kursiem apliecina, ka 2009. gada 10. novembrī, tas ir, dienā, kad cietušie autobusā samaksāja /pers. C/ 220 Lielbritānijas sterliņu mārciņas, Latvijas Bankas noteiktais valūtu kurss bija 1 GBP = 0,787 LVL (lietas 2. sējuma 176.-180. lapa).

[4.35] Lietas materiāliem ir pievienots ar roku rakstīts šāda satura apliecinājums: "Es, /pers. C/, lūdzu paņemt /pers. D/ no cilvēkiem: /pers. FA/, /pers. FB/, /pers. V/, /pers. Z/, /pers. F/, /pers. CJ/, /pers. T/, /pers. R/, /pers. P/, /pers. FC/, /pers. M/, /pers. N/, /pers. S/, /pers. U/, /pers. FD/, /pers. EH/, /pers. FE/, /pers. FF/, /pers. FG/, /pers. FH/, /pers. J/, /pers. I/, /pers. L/, /pers. K/, /pers. FI/, /pers. FJ/, /pers. FK/ pa 220 sterliņu mārciņām un nodot man 170, no kurām 50 domātas mājokļa apmaksāšanai Anglijā caur firmu "Seawiew" un "Amulets". Konstantīns nesaņēma nekādu naudu par iekārtošanu darbā, viņš tikai sniedza informāciju par esošām aģentūrām un cilvēki brauca pēc savas iniciatīvas. /pers. C/ (paraksts), /numurs/" (lietas 2. sējuma 160., 161. lapa).

2010. gada 14. janvāra konfrontēšanas laikā starp /pers. C/ un /pers. D/ /pers. C/ paskaidroja, ka 2009. gada 14. vai 15. novembrī, kad /pers. D/ atgriezās uz Latviju, viņš atbrauca ar mašīnu pie /pers. C/ uz mājām uz Krāslavu un palūdza viņam uzrakstīt parakstu, ka viņš nav vainīgs un nesaņēma nekādu naudu, ka cilvēki paši brauca uz Angliju. Viņš paskaidroja, ka tas nepieciešams, jo Anglijā ir kaut kāda kriminālliet a. /pers. C/ vēlējās kaut kādā veidā palīdzēt /pers. D/. Pati viņa šo parakstu nav rakstījusi un paraksts arī nav viņas, to izdarīja pavisam cits cilvēks, kuru /pers. C/ nevēlējās atklāt (lietas 2. sējuma 157.-159. lapa). Tiesas sēdē /pers. C/ norādītās liecības apstiprināja.

Norādītā apliecinājuma saturs neatbilst patiesībai, jo tas ir pretrunā ar cietušo liecībām. Tomēr fakts, ka 2009. gada 14. vai 15. novembrī, kad /pers. D/ atgriezās uz Latviju, /pers. C/ sniedza viņam palīdzību ar nolūku izvairīties no kriminālatbildības Anglijā, apgāža /pers. C/ versiju par to, ka /pers. D/ apkrāpa viņu, un norāda uz to, ka /pers. D/ un /pers. C/ darbojās saskaņoti, ar vienotu nodomu, pēc iepriekšējas vienošanās.

[4.36] Faktu, ka apsūdzētie darbojās personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās pierāda arī cietušo liecības par to, ka gan pirms izbraukšanas uz Lielbritāniju, gan arī autobusā, braucot uz Lielbritāniju, /pers. C/ apgalvoja cietušajiem, ka Anglijā viņa strādā ar /pers. D/ jau ne pirmo reizi (visu cietušo liecības), un pat jau ne pirmo gadu (cietušā /pers. S/ liecības), stāstīja, ka viņa jau ir aizsūtījusi vairākus autobusus, visus cilvēkus iekārtojusi darbā un visi viņi tagad strādā Anglijā. /pers. C/ garantēja, ka darbs Anglijā būs visiem, ka viņa jau arī agrāk iekārtoja cilvēkus strādāt Anglijā un visi tagad strādā (visu cietušo liecības un liecinieku /pers. EF/ un /pers. E0/ liecības).

Tiesas sēdē cietušais /pers. S/ liecināja, ka arī pēc tam, kad tika noskaidrots, ka cilvēkus piekrāpa, /pers. C/ turpināja apgalvot, ka viņa arī agrāk iekārtoja cilvēkus darbā, un problēmu iepriekš nebija.

[4.37] Tiesas sēdē /pers. C/ liecināja, ka pirms cietušo nosūtīšanas darbam uz Angliju, viņa jau bija iekārtojusi darbā Anglijā ar /pers. D/ palīdzību trīs jauniešus, kontaktējās ar viņiem, izmantojot *skype* programmu, pārliecinoties, ka cilvēki ir iekārtoti darbā, viņiem ir nodrošināts mājoklis un viņi saņem darba algu. Tāpēc viņa teica cietušajiem, ka arī iepriekš ar /pers. D/ bija iekārtojuši cilvēkus darbā Anglijā. Par to viņa bija stāstījusi arī izmeklētājai /pers. AC/.

Tiesas sēdē /pers. AD/, būdama nopratināta liecinieces statusā, liecināja, ka /pers. C/ nebija viņai sniegusi ziņas par citu cilvēku iekārtošanu darbā, visas /pers. C/ liecības tika protokolētas. Tātad, versiju par savu pieredzi cilvēku iekārtošanā darbā ārzemēs /pers. C/ paziņoja tikai tiesas izmeklēšanas laikā. Turklāt šo versiju tiesas izmeklēšanas laikā nav apstiprinājis /pers. D/, jo saskaņā ar viņa versiju, viņš ir iekārtojis darbā cilvēkus, kas ir atbraukuši ar automašīnu, tajā pašā dienā, kad atbrauca autobuss ar cietušajiem, un iekārtojies viņu salātu, nevis burkānu, fabrikā.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka /pers. C/ versija par viņas iepriekšējo pieredzi cilvēku iekārtošanā darbā ārzemēs neatbilst faktiskajiem apstākļiem.

[4.38] Neatbilst patiesībai arī /pers. D/ versija par to, ka viņš ir darbiekārtošanas aģentūras pārstāvis, jo šī versija ir pretrunā ar cietušo liecībām un liecinieka /pers. AE/ liecībām.

Visi cietušie liecināja, ka nekādi līgumi ar viņiem netika slēgti, daži cietušie tikai aizpildīja kserokopētas anketas par vēlamo darbu, kam nebija nekādu seku. Cietusī/pers. F/ liecināja, ka Anglijā kopā ar viņu istabiņā dzīvoja sieviete, kura stāstīja, ka viņa dzīvo tur jau četras nedēļas, un /pers. D/ arī viņai nebija devis darbu, kaut gan viņa samaksāja /pers. D/ par iekārtošanu darbā 100 Lielbritānijas sterliņu mārciņas. Cietušais/pers. H/ liecināja, ka pēc /pers. D/ pazušanas viņš bija vērsies uz pilsētas *Bognor Regis* darbiekārtošanas aģentūru, kur uzzināja, ka ziedu fabrikas, kurā viņiem piedāvāja darbu, nemaz nav, /pers. D/ aģentūrā neviens nepazīst. Cietušais/pers. U/ liecināja, ka hostela īpašnieks, kurā bija iemitināts /pers. U/, raksturoja /pers. D/ kā nenopietnu, nesaprotamu cilvēku, pateica, ka /pers. D/ nevar nodarboties ar cilvēku iekārtošanu darbā. Liecinieks/pers. AE/ liecināja, ka /pers. D/, izmantojot internetu, meklē cilvēkus, piedāvājot viņiem darbu Lielbritānijā par noteiktu atlīdzību; šādus pakalpojumus /pers. D/ piedāvāja arī /pers. AE/, tomēr darbā neiekārtoja, piedāvājot vērsties vietējā nodarbinātības aģentūrā; darbu /pers. AE/ atrada sev pats, bez /pers. D/ palīdzības.

Tādējādi, /pers. D/ liecības par to, ka viņš ir darbiekārtošanas aģentūras pārstāvis, ir nepatiesas, kas dotas ar nolūku izvairīties no atbildības.

[4.39] Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst par pierādītu, ka /pers. C/ un /pers. D/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja nelikumīgu cietušo naudas iegūšanu, ļaunprātīgi izmantojot cietušo uzticību un ar viltu, tas ir, izdarīja šā sprieduma aprakstošajā daļā norādīto noziedzīgo nodarījumu, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 177. panta otrajā daļā.

[5] /pers. D/ tika inkriminēta viltota dokumenta, kas piešķir tiesības, izmantošana, tas ir, noziedzīgs nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma

275. panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē Daugavpils prokuratūras prokurors M. Gabrāns atteicās no apsūdzības daļā /pers. D/ apsūdzībā Krimināllikuma 275. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Motivējot savu atteikumu, prokurors norādīja, ka tiesas sēdē netika apstiprināta apsūdzība šajā daļā.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 460. panta pirmo daļu, tiesa paziņoja amata augstākajam prokuroram, tas ir, Daugavpils prokuratūras virsprokurorei, par prokurora atteikšanos no apsūdzības. Daugavpils prokuratūras virsprokurore iesniedza tiesā piekrišanu prokurora atteikšanai no apsūdzības.

Kriminālprocesa likuma 459. pantā noteikts, ka gadījumā, ja kriminālietas iztiesāšanas gaitā prokurors atzīst, ka apsūdzība pilnīgi vai daļēji nav apstiprinājusies, viņa pienākums ir pilnīgi vai daļēji atteikties no apsūdzības, iesniedzot tiesai amatā augstāka prokurora apstiprinātu atteikuma motivāciju. Prokurors var atteikties no apsūdzības līdz tiesas aiziešanai uz apspriežu istabu sprieduma taisīšanai. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 460. panta pirmo daļu, ja prokurors atsakās no apsūdzības, neievērojot šā likuma 459. panta pirmajā daļā noteikto kārtību, tiesa pasludina tiesas sēdes pārtraukumu. Ja triju darba dienu laikā amatā augstāks prokurors līdz tiesas sēdes atsākšanai nenomaina apsūdzības uzturētāju un neatjauno apsūdzības uzturēšanu, tiesa pieņem lēmumu par kriminālprocesa izbeigšanu sakarā ar prokurora atteikšanos no apsūdzības. Kriminālprocesa likuma 481. panta pirmās daļas 2. punktā noteikts, ka tiesa izbeidz kriminālprocesu vai tā daļu, ja prokurors ir atteicies no apsūdzības.

Sakarā ar to, ka prokurors ir atteicies no apsūdzības, un triju darba dienu laikā amatā augstāks prokurors – Daugavpils prokuratūras virsprokurore - līdz tiesas sēdes atsākšanai nenomainīja apsūdzības uzturētāju un neatjaunoja apsūdzības uzturēšanu, tiesa secina, ka kriminālprocess daļā /pers. D/ apsūdzībā Krimināllikuma 275. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir izbeidzams sakarā ar prokurora atteikšanos no apsūdzības.

[6] Nosakot soda veidu /pers. D/, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, proti, noziedzīgs nodarījums ir vērsts pret cietušo īpašumu, tā rezultātā ir cietušas 17 personas, turklāt vēl vairākas personas nav vērsušās policijā ar iesniegumiem, sakarā ar ko šajā lietā nav atzīti par cietušajiem. Noziedzīgā nodarījuma rezultātā cietušajiem ir nodarīts gan materiālais, gan morālais kaitējums.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā arī apsūdzētā personību – pirms viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas nebija sodīts (lietas 2. sējuma 183. lapa), ilgstoši ir izvairījies no tiesas. Turklāt tiesa ņem vērā, ka /pers. D/ nav konstatēta manta, uz kuru iespējama konfiskācijas vēršana (lietas 2. sējuma 69.-70. lapa).

Pie šādiem apstākļiem /pers. D/ ir nosakāms sods brīvības atņemšanas viedā, bez mantas konfiskācijas.

[6.1] Nosakot soda mēru /pers. D/, tiesa ņem vērā, ka /pers. D/ atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus tiesa nav konstatējusi.

Turklāt, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā 2012. gada 13. decembra likuma "Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4. un 6. punktu, kuros noteikts, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas; ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

[6.2] Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka kriminālprocesa iztiesāšana tika kavēta ne tikai /pers. D/ izvairīšanās no tiesas dēļ, bet arī sakarā ar to, ka 6 reizes lietas iztiesāšana tika atlikta tiesnešu slimības dēļ, kā arī dažādu iemeslu dēļ kriminālllietas izskatīšana divas reizes tika nodota citiem tiesnešiem. Līdz ar to netika ievērotas apsūdzētā tiesības uz lietas izskatīšanu saprātīgajos termiņos. Tāpēc, pamatojoties uz Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1. punktu, tiesa ņem vērā šo apstākli, nosakot soda mēru /pers. D/, un attiecīgi to samazina.

[7] Nosakot soda veidu /pers. C/, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, proti, noziedzīgs nodarījums ir vērsts pret cietušo īpašumu, tā rezultātā ir cietušas 17 personas, turklāt vēl vairākas personas nav vērsušās policijā ar iesniegumiem, sakarā ar ko šajā lietā nav atzīti par cietušajiem. Noziedzīga nodarījuma rezultātā cietušajiem ir nodarīts gan materiālais, gan morālais kaitējums.

Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā arī apsūdzētās personību – iepriekš nav sodīta (lietas 1. sējuma 112. lapa, 3. sējuma 6. lapa), aprūpē ir nepilngadīgs bērns.

[7.1] Nosakot sodu /pers. C/, tiesa ņem vērā arī apstākli, ka kriminālprocesa iztiesāšana tika kavēta /pers. D/ izvairīšanās no tiesas dēļ, kā arī sakarā ar to, ka sešas reizes lietas iztiesāšana tika atlikta tiesnešu slimības dēļ un dažādu iemeslu dēļ kriminālllietas izskatīšana divas reizes tika nodota citiem tiesnešiem, kādēļ pierādījumus vajadzēja pārbaudīt no jauna. Līdz ar to netika ievērotas apsūdzētās /pers. C/ tiesības uz lietas izskatīšanu saprātīgajos termiņos. Tāpēc, pamatojoties uz Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 3. punktu, tiesa ņem vērā šo apstākli, nosakot /pers. C/ citu, vieglāku soda veidu, nekā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēts likumā.

Pie šādiem apstākļiem apsūdzētajai /pers. C/ ir nosakāms sods piespiedu darba veidā.

[7.2] Nosakot soda mēru /pers. C/, tiesa ņem vērā, ka /pers. C/ atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus tiesa nav konstatējusi.

[8] Cietušie uzturēja kaitējuma kompensācijas turpmāk norādītajā apmērā.

Par nodarīto mantisko zaudējumu cietušie pieteica kompensāciju šādā apmērā: /pers. F/ – 176 latus, /pers. H/ – 350 latus, /pers. I/ – 179 latus, /pers. J/ – 299 latus, /pers. K/ – 376 latus, /pers. L/ – 376 latus, /pers. M/ – 300 latus, /pers. N/ – 300 latus, /pers. O/ – 256 latus, /pers. P/ – 336 latus, /pers. R/ – 336 latus, /pers. S/ – 484,78 latus, /pers. T/ – 336 latus /pers. U/ – 520 latus, /pers. CJ/ – 356 latus, /pers. V/ – 488 latus, /pers. Z/ – 528 latus. Turklāt /pers. F/lūdza piedzīt kaitējuma kompensāciju tikai no /pers. D/, norādot, ka pret /pers. C/ viņai mantisko pretenziju nav.

Par nodarīto morālo kaitējumu cietušie pieteica kompensāciju šādā apmērā: /pers. I/ – 50 latus, /pers. J/ – 50 latus, /pers. V/ – 928 latus, /pers. Z/ – 800 latus.

[8.1] Kriminālprocesa likuma 22. pants nosaka, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350. panta pirmo un otro daļu kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu; kompensācija ir kriminaltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Lietā ir iegūti pierādījumi faktam, ka apsūdzēto prettiesiskas rīcības rezultātā cietušajiem ir nodarīti zaudējumi cietušo pieteiktajā apmērā. Kompensācijas pieteikumi tika uzturēti, ievērojot naudas summas, kuras pirmstiesas izmeklēšanā cietušajiem samaksāja /pers. C/. Lietā esošie maksājuma uzdevumi apliecina, ka laikā no 2009. gada 16. novembra līdz 2009. gada 4. decembrim /pers. C/ daļēji atlīdzināja cietušajiem nodarītos materiālos zaudējumus, samaksājot /pers. FR/ 60 latus, /pers. FS/ – 120 latus, /pers. FT/ – 35 latus, /pers. T/ 30 latus, /pers. V/ – 40 latus.

Pie šādiem apstākļiem mantisko zaudējumu kompensācijas pieteikumi ir apmierināmi pilnā apmērā, nosakot to summu Eiropas Savienības vienotajā valūtā, tas ir, *euro*.

[8.2] Ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskos apstākļus, proti, ka noziedzīgais nodarījums bija vērsts pret cietušo īpašumu, ņemot vērā cietušo paskaidrojumus par viņu emocionālo stāvokli un pārdzīvojumiem šajā sakarā, tiesa secina, ka cietušajam ar apsūdzētajiem inkriminēto noziedzīgo nodarījumu ir nodarīts morālais kaitējums. Vērtējot morālā kaitējuma atlīdzības apmēru, tiesa atzīst par samērīgu apsūdzēto prettiesiskās

rīcības sekām un tā rezultātā izraisītajām cietušo morālām ciešanām kompensācijas summu 500 *euro* apmērā, kas ir piedzenama solidāri no apsūdzētajiem cietušo /pers. V/ un /pers. Z/ labā. Ņemot vērā, ka cietušie /pers. I/ un /pers. J/ pieteica morālā kaitējuma kompensāciju 50 latu apmērā, kas atbilst 71,14 *euro*, viņu kompensācijas pieteikumi ir apmierināmi to uzturētajā apmērā, tas ir, 71,14 *euro* apmērā.

[9] Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. D/ aizstāvību veica zvērināts advokāts J. Rozentāls, kuram saskaņā ar Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumiem Nr. 1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" pienākas samaksa par juridisko palīdzību 891,58 *euro* apmērā, kas veicama no valsts līdzekļiem. Apsūdzētās/pers. C/ aizstāvību veica zvērināts advokāts Valdis Kudiņš, kuram saskaņā ar norādītajiem Ministru kabineta noteikumiem pienākas samaksa par juridisko palīdzību 679,31 *euro* apmērā, kas veicama no valsts līdzekļiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punktu samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem, ir atzīstama par procesuāliem izdevumiem. Kriminālprocesa likuma 368. panta pirmajā daļā noteikts, ka procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem.

Ņemot vērā, ka abi apsūdzētie ir atzīstami par vainīgiem viņiem inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, un tiesa nav konstatējusi pamatu viņu atbrīvošanai no aizstāvja darba samaksas, tiesa secina, ka no apsūdzētajiem valsts labā ir piedzenami procesuālie izdevumi sakarā ar samaksu aizstāvjiem šādā apmērā: no /pers. D/ - 891,58 *euro,* no /pers. C/ - 679,31 *euro*.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 529. panta 2. punktu, tiesa nosaka apsūdzētajiem termiņu sprieduma labprātīgai izpildei par procesuālo izdevumu piedziņu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[10] Lietisko pierādījumu – transportlīdzekļa vadītāja apliecību – saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas 5. punktu nepieciešams iznīcināt.

CD disku ar ierakstu kā rakstveida pierādījumu (dokumentu) nepieciešams glabāt kopā ar krimināllietu.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530. pantu, 481. panta pirmās daļas 2. punktu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 177. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 3. punktu, ar piespiedu darbu uz 120 (viens simts divdesmit) stundām.

Ieskaitīt /pers. c/soda izciešanas laikā viņas aizturēšanas laiku no 2009. gada 30. novembra līdz 2009. gada 1. decembrim (viena diena), kas saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta pirmās daļas 2. punktu atbilst astoņām piespiedu darba stundām.

Drošības līdzekli līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai atstāt negrozītu – uzturēšanos noteiktā vietā un aizliegumu izbraukt no valsts.

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 177. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt, piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1. punktu, ar brīvības atņemšanu uz vienu gadu un trīs mēnešiem.

Soda izciešanas termiņu /pers. D/ skaitīt no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Ieskaitīt soda izciešanas laikā /pers. D/ apcietinājumu no 2009. gada 10. decembra līdz 2010. gada 20. janvārim, no 2014. gada 18. novembra līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Drošības līdzekli līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai atstāt negrozītu – apcietinājumu.

Izbeigt kriminālprocesu daļā par /pers. D/ apsūdzību Krimināllikuma 275. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Piedzīt no /pers. D/ un /pers. C/ solidāri mantisko zaudējumu kompensāciju /pers. H/ labā 498,01 *euro* (četri simti deviņdesmit astoņi *euro* un 01 cents), /pers. I/ labā – 254,69 *euro* (divi simti piecdesmit četri *euro* un 69 centi), /pers. J/ labā – 425,44 (četri simti divdesmit pieci *euro* un 44 centi), /pers. K/ labā – 535 (pieci simti trīsdesmit pieci) *euro*, /pers. L/ labā – 535 (pieci simti trīsdesmit pieci) *euro*, /pers. M/ labā – 426,86 *euro* (četri simti divdesmit seši *euro* un 86 centi), /pers. N/ labā – 426,86 *euro* (četri simti divdesmit seši *euro* un 86 centi), /pers. O/ labā – 364,26 *euro* (trīs simti sešdesmit četri *euro* un 26 centi), /pers. P/ labā – 478,08 *euro* (četri simti septiņdesmit astoņi *euro* un 08 centi), /pers. R/ labā – 478,08 *euro* (četri simti septiņdesmit astoņi *euro* un 08 centi), /pers. S/ labā – 689,78 *euro* (seši simti astoņdesmit deviņi *euro* un 78 centi), /pers. T/ labā – 478,08 *euro* (četri simti septiņdesmit astoņi *euro* un 08 centi), /pers. U/ labā – 739,89 *euro* (septiņi simti trīsdesmit deviņi *euro* un 89 centi), /pers. CJ/ labā – 506,54 *euro* (pieci simti seši *euro* un 54 centi), /pers. V/ labā – 694,36 *euro* (seši simti deviņdesmit četri *euro* un 36 centi), /pers. Z/ labā – 751,28 *euro* (septiņi simti piecdesmit viens *euro* un 28 centi).

Piedzīt no /pers. D/ /pers. F/labā mantisko zaudējumu kompensāciju 250,43 euro (divi simti piecdesmit *euro* un 43 centi).

Piedzīt no /pers. D/ un /pers. C/ solidāri kompensāciju par nodarīto morālo kaitējumu /pers. I/ labā 71,14 *euro* (septiņdesmit viens *euro* un 14 centi), /pers. J/ labā – 71,14 *euro* (septiņdesmit viens *euro* un 14 centi), /pers. V/ labā – 500 (pieci simti) *euro*, /pers. Z/ labā – 500 (pieci simti) *euro*.

Piedzīt no /pers. D/ valsts labā procesuālos izdevumus sakarā ar aizstāvja darba samaksu 891,58 *euro* (astoņi simti deviņdesmit viens *euro* un 58 centi).

Piedzīt no /pers. C/ valsts labā procesuālos izdevumus sakarā ar aizstāvja darba samaksu 679,31 *euro* (seši simti septiņdesmit deviņi *euro* un 31 cents).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei par procesuālo izdevumu piedziņu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietisko pierādījumu - transportlīdzekļa vadītāja apliecību - iznīcināt.

CD disku glabāt kopā ar krimināllietu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas – 2015. gada 14. decembra Latgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Daugavpils tiesā.

Tiesnese J. Baufale

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 530. panta trešo daļu, tiesa noteica citu pilna sprieduma pieejamības dienu - 2016. gada 4. janvāris.